

MOSTY

**Petr Nečas:
sKarta je
předražená,
zrušme ji**

7. ročník humanitárního koncertu
na podporu Nadace „Národ dětem“

**motol
motolice
2013**

**100 % zisku ze vstupného
opět putuje na účet nadace!**

**PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA**

Akce se koná pod záštitou primátora
hl. m. Prahy Bohuslava Svobody.

Nadace „Národ dětem“ Klinika
dětské onkologie a hematologie
ve FN Motol.

Městská
část
Praha

6

Akce se koná pod záštitou
starostky Městské části Praha 6.

Dan Bárta & Illustratosphere

Bratři Ebenové

Ondřej Brzobohatý

Ondřej Havlík aka **en.dru**
beatbox-vocal music & live looping

11. května

Břevnovský klášter
Praha 6

www.motol-motolice.cz předprodej v síti: **TICKETSTREAM®**
www.ts1.cz +420 224 263 049

ZOOM

MADETA

shoptet

211

EXPRES 190.3

classic 98.7

HOSPITAL in

JOHNNY SERVIS

PILLS

MADETA

Lucoffe

kafes33

refresh.cz

era

Obsah čísla 02/2013:

Co bude dál? Náš příběh končí?
Příběh sKarty ještě nekončí • 2

Z prvního jednání Vládního výboru
pro zdravotně postižené občany v letošním roce • 4

Geny MOSTY byly rozdány • 5

Skupina lidí s handicapem je
ohrožena, říká předseda Senátu Milan Štěch • 6

Ředitel oceněné liberecké zoo David Nejedlo:
Zvířata si našla nás, neváhejme a hledejme je také • 10

Rámec EU pro monitorování Úmluvy OSN
o právech osob se zdravotním postižením • 13

Nejtěžší je lidi zaujmout, říká organizátorka
projektu 1000 statečných Agnes Mikšochová • 14

Léčbu optimalizující akademické
klinické studie v dětské onkologii • 16

Vysokoškolské studium mě postavilo na vlastní nohy • 17

Novinky zdravotní a rehabilitační techniky a péče • 18

PRŮZKUM OVB VSTRĚCNÁ BANKA –
HANDICAP FRIENDLY Nabídka
a opatření bank ve prospěch OZP z pohledu bank • 20

6. ročník OSH – vyhlídkové lety pro handicapované • 21

O reformě psychiatrické péče – část III. • 22

Organizace ASNEP zve na třetí ročník oslav
Mezinárodního dne neslyšících aneb
Most spojující svět neslyšících a slyšících • 24

Představujeme členské organizace NRZP ČR • 26

Okénko do poraden NRZP ČR • 27

Futsal pro nevidomé již
zapustil v České republice kořeny • 29

Aktuální nabídka vzdělávacích kurzů pro
sociální pracovníky a pracovníky
v sociálních službách akreditovaných u MPSV ČR • 30

Editorial

Vážené čtenářky,
vážení čtenáři,

v novém čísle Mostů věnujeme prostor kartě sociálních systémů, tzv. sKartě. Ministryně práce Ludmila Müllerová připravila nový návrh zákona, který ji má legislativně ukotvit jako povinnou identifikační kartu pro všechny příjemce jakékoliv sociální dávky a pro držitele průkazů osob se zdravotním postižením. Senát současně schválil zákon, který sKartu zcela ruší. NRZP ČR v připomínkovém řízení k návrhu zákona předloženému paní ministryní vypracovala vlastní návrh na zrušení sKaret. Jak je z těchto řádků patrné, situace kolem sKaret je velmi nepřehledná. Současně se toto téma stává předmětem různých politických přestřelek a rozporů ve vládě. Jsme přesvědčeni o tom, že celý projekt karet sociálních systémů byl chybný. Dnes už se tahanice kolem projektu stávají čím dál tím více fraškou. Až budete číst tyto řádky, bude snad už politiky definitivně rozhodnuto o této trapné kauze. Nejen sKarta je však tématem tohoto čísla. Informujeme Vás také o nádherném odpoledni, který jsme prožili ve Žďaru nad Sázavou při desátém ročníku předávání cen NRZP ČR Mosty za rok 2012. Přeji Vám pěkné chvíle s našim časopisem.

Václav Krása

2

14

Co bude dál? Náš příběh končí? Příběh sKarty ještě nekončí

Text: Jan Hutař, Václav Krása

Tato slova českého textu písně Gilberta Bécauda vyvstanou na mysli při slovech premiéra Petra Nečase o ukončení projektu karty sociálních systémů. Podle něj je ukončení projektu „nejrozumnějším a ekonomicky nejméně náročným způsobem řešení situace“.

Na rozdíl od oné písně, kdy příběh skutečně končí a budoucnost je už o jiných písních, lidech a příbězích, se zdá, že v případě sKarty příběh ještě nekončí. Dozvyky tohoto příběhu budou ještě dlouhé a ještě bolestné.

Již samotný počátek karet sociálních systémů byl z hlediska legislativních pravidel pochybný. Při přípravě reformy byla zcela vynechána fáze věcného záměru a od obecných, nic neříkajících tezí bylo přistoupeno přímo ke zpracování paragrafového znění příslušných předpisů. Šlo jmenovitě o novelizace zákonů č. 73/2012 Sb., o Úřadu práce, zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, a ustanovení o výplatě dávek prostřednictvím karty sociálních systémů bylo zapracováno také do zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Výplata dávek měla být zajišťována prostřednictvím tzv. technického účtu vedeného u České spořitelny, a.s., jejímž prostřednictvím mělo být vypláceno až 98 % dávek, a to včetně důchodů.

Foto: ČTK/Šálek Václav

Smlouva s Českou spořitelnou obsahovala také ujednání o výrobě sKaret a předávání údajů ze strany ministerstva. Karty sociálních systémů byly předmětem bouřlivé diskuse již v rámci kulatého stolu organizovaného MPSV ČR v polovině března 2011. Již tehdy zástupci organizací osob se zdravotním postižením upozorňovali na velké problémy spojené s jejich zavedením. Upozorňovali jsme zejména na nepřijatelnost spojení funkce veřejné listiny a platební funkce sKarty pro porušení ustanovení článku 10 odstavce 3 Listiny základních práv a svobod. Toto ustanovení uvádí, že každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Obdobnou ochranu před neoprávněným shromažďováním osobních údajů poskytuje také trestní zákoník, jmenovitě ustanovením § 180. Právě v souvislosti s tímto paragrafem podala NRZP ČR spolu s občanským sdružením Iuridicum Remedium trestní oznámení na bývalého ministra práce Jaromíra Drábka.

S postupnou realizací projektu sKarty se vynořovaly další pochybnosti o legálnosti postupu MPSV ČR v této věci. Zpochybňována byla nejen smlouva s Českou spořitelnou, ale i samotný výběr systému, založený na rámcové smlouvě s firmou Fujitsu, která byla již Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže zrušena. Nelegálnost shromažďování údajů a jejich poskytování České spořitelně ze strany MPSV ČR a Úřadu práce ČR vedlo Úřad pro ochranu osobních údajů k zahájení správního řízení s ministerstvem. Důsledkem narůstajících potíží pak bylo samotným ministerstvem navrženo upuštění od zrušení povinné platební funkce sKarty, včetně povinnosti zřizovat tzv. technický účet u České spořitelny. Na tuto změnu pak předběžně reagovala Česká spořitelna oznámením, že za dané situace pro ni účast na projektu ztrácí jakýkoliv smysl. Zároveň předběžně vyčíslila finanční ztrátu ve výši cca 300 milionů Kč.

Zastánci pokračování projektu sKaret argumentují tím, že nyní již bylo vydáno více než 250 000 karet s platební funkcí a že sKartu odmítlo pouze malé procento občanů. Vůbec se nezohledňuje skutečnost, že řada sKaret byla převzata pod pohrůžkou, že lidem nebudou vypláceny sociální dávky, že finanční prostředky budou mít na svém technickém účtu, avšak bez převzetí sKarty je nebudou moci čerpat. Samo Ministerstvo práce a sociálních věcí v současnosti přiznává, že podle analýzy, kterou má k dispozici, je shromažďování údajů o příjemcích sociálních dávek a jejich poskytování České spořitelně v rozporu s Ústavou ČR. I přes tuto analýzu ministerstvo připravilo nový návrh zákona, ve kterém navrhuje pokračování projektu sKarty s omezením její platební funkce. Dále se navrhuje, aby zaslání dávek prostřednictvím poštovní poukázky bylo zpoplatněno. sKarta by měla plnit funkci identifikační a autentizační. Předložený návrh znamená pokračování porušování Ústavy, neboť se předpokládá, že sKarty by opět vydávala Česká spořitelna a platební funkce sKarty by byla dobrovolná. Návrh zákona vůbec neřeší, co s osobní-

mi údajů občanů, které již Česká spořitelna shromáždila. Vzniká tak riziko, že se lidé budou domáhat odškodnění nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Národní rada osob se zdravotním postižením ČR v připomínkovém řízení k návrhu zákona, který stanoví povinnost převzetí sKarty, vznesla zásadní připomínky a sama navrhla právní úpravy, jejichž smyslem je zrušení karty sociálních systémů.

Novela zákona č. 73/2011 Sb. dostatečně neobjasňuje, k čemu identifikace prostřednictvím sKarty slouží, co to klientovi přinese, ani to, proč nelze použít občanský průkaz. Je jen obecně zmíněno, že bude používána vůči JIS PSV, ale není jasné, co to znamená. Není provedena seriózní analýza ekonomických dopadů. Není zmíněno, zda s identifikátorem budou spojeny další náklady (např. čtečky na ÚP). Zároveň není zřejmé, jak se klient bude prakticky identifikovat – na drtivé většině karet nebude fotografie. Lze zpochybnit, zda bude funkční provázání na již vybudované informační systémy státní správy (základní registry, CzechPoint...). Spíše to vypadá, že jde o duplikování, resp. nastavování vlastních procesů.

Pokud si oprávněná osoba zvolí u sKarty platební funkci, měla by mít také možnost vybrat si, od kterého držitele bankovní licence takovouto kartu získat – lze si poměrně jednoduše představit, že identifikační funkci karty lze spojit s běžnou platební kartou, kterou má již oprávněná osoba v držení ve spojení s běžným účtem, který má otevřen u držitele bankovní licence.

Pokud by karta sociálních systémů skutečně zůstala, s čímž NRZP ČR zásadně nesouhlasí, měly by být od poplatků za poštovné osvobozeny nejen příjemci dávek v hmotné nouzi, ale i příjemci dávek z řad osob se zdravotním postižením. U většiny dávek došlo k poklesu jejich výše nebo k dlouhodobé revalorizaci, čímž jejich reálná hodnota výrazně poklesla. Pokud budou nuceni platit poštovné, tak se dále sníží hodnota těchto dávek na neúnosnou míru.

Základní obecná připomínka

Předložený návrh je nutné zcela přepracovat tak, aby výsledkem bylo zrušení institutu karty sociálních systémů a obnovení právního stavu, který zde existoval před zavedením tohoto institutu. Hlavním důvodem je skutečnost, že setrvávání na tomto institutu nejenže nepřináší žádný užitek poživatelů sociálních dávek, ale po odpadnutí uvažované povinné platební funkce zřejmě ani držitelé bankovní licence. Navrhované funkce karty jakožto identifikačního a autentizačního prostředku jsou pak s výjimkou průkazu osoby se zdravotním postižením duplicitní s funkcemi občanského průkazu. V ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, se uvádí, že „občanský průkaz je veřejná listina, kterou občan prokazuje své jméno popř. jména, příjmení, podobu a státní občanství ČR, jakož i další údaje v ní zapsané podle tohoto zákona“. Srovnáme-li tyto údaje s údaji, které předpokládá karta sociálních systémů, pak s výjimkou čísla oprávněné osoby, které je velmi jednoduché k občanskému průkazu přiřadit, je množství a funkční využití údajů na kartě výrazně chudší než v občanském průkazu. Zatímco občanský průkaz například zachycuje podobu člověka, u karty sociálních systémů, s výjimkou průkazu osoby se zdravotním postižením, tato podoba držitele chybí. Odpadá tak

nejjednodušší způsob identifikace spočívající v porovnání podoby. Navíc pro čtení kódu je třeba pořízení velkého množství čteček, což dále zvýší náklady spojené s realizací tak tvrdošíjně prosazovaného zbytečného institutu.

Další vysoké náklady vzniknou v souvislosti s využíváním karty sociálních systémů jako průkazu osoby se zdravotním postižením. S ohledem na předpokládanou čtyřletou životnost sKarty bude nutné vynakládat významné prostředky na výměnu karet, nemluvě již o dalších nákladech vzniklých případným novým posouzením zdravotního stavu.

Interpretujeme-li správně události okolo využívání softwaru dodávaného firmou Fujitsu, pak je velmi nejisté, zda bude na čem systém provozovat.

Naprosto zásadní problém však představuje skutečnost, že z šetření ÚOOÚ jednoznačně vyplývá, že údaje pro sKartu byly a jsou shromažďo-

vány a poskytovány v rozporu se zákonem. V tomto směru důrazně upozorňujeme na čl. 10 Listiny základních práv a svobod a na § 180 zákona č. 40/2011 Sb., trestní zákoník.

Z této skutečnosti jednoznačně vyplývá nutnost likvidace neoprávněně shromážděných údajů ve smyslu ustanovení § 20 a 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Na základě výše uvedených skutečností NRZP ČR vypracovala **návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, a další související zákony ve vztahu ke kartě sociálních systémů.**

Celé znění návrhu naleznete na webových stránkách NRZP ČR na adrese:

<http://www.nrzp.cz/images/8-2013.doc>.

Koncem března 2013 se na MPSV ČR uskutečnilo tzv. vypořádání připomínek k návrhu zákona, který předložilo MPSV ČR. Z většiny ministerstev, ale i dalších úřadů včetně NRZP ČR bylo navrhováno, aby projekt sKarty byl zcela zastaven. MPSV ČR se však k tomuto kroku neodhodlalo, a tudíž návrh zákona jde do vlády s velkými rozpory, které nejsou vypořádány. V posledním období se sKarta stala předmětem politického boje. TOP 09 v čele s předsedou Karlem Schwarzenbergem trvá na jejím zachování, ostatní strany Poslanecké sněmovny víceméně souhlasí s jejím zrušením. Odhadnout další vývoj kolem sKarty prakticky nelze. Diskuse o ní se dostala již do roviny politické, a nikoli věcné. Je to škoda, protože z hlediska věcného je zřejmé, že sKarta je nadbytečný produkt, který byl vytvořen jenom proto, aby došlo k neprůhlednému propojení veřejné správy s komerční sférou. Je to učebnicový příklad, jak různé skupiny lidí dokážou zneužít veřejný systém. Přesto doufáme, že zvítězí zdravý rozum, sKarta bude zrušena a „naš příběh skončí“.

Z prvního jednání Vládního výboru pro zdravotně postižené občany v letošním roce

Text: Václav Krása

V pondělí 11. 3. 2013 se na Úřadu vlády uskutečnilo první letošní zasedání Vládního výboru pro zdravotně postižené občany (VVZPO). Na programu bylo celkem sedm bodů, přičemž tři byly velmi závažné, a to z hlediska systémového přístupu k problematice zdravotního postižení.

Prvním z těchto stěžejních bodů byl materiál „Úloha MPSV ČR při řízení a kontrole výkonu státní správy v oblasti sociálních služeb a inspekce sociálních služeb prováděné Úřadem práce ČR“. Předkladatelem byl náměstek ministryně práce a sociálních věcí Jan Dobeš. Tuto zprávu si vyžádal VVZPO na svém jednání 16. 11. 2012, kde zmocněnkyně vlády pro lidská práva Monika Šimůnková upozornila na závažné porušování základních lidských práv v Domově pro osoby se zdravotním postižením Zašová.

Z kontroly řízení a výkonu státní správy vyplynuly následující nedostatky v provádění inspekce u poskytovatelů sociálních služeb v roce 2012. Základním problémem inspekce je nedostatečné personální zajištění na krajských pracovištích Úřadu práce ČR. U těchto zaměstnanců je velká fluktuace a z krajských úřadů přešlo na krajské úřady práce pouze minimum pracovníků, kteří měli zkušenosti s inspekci poskytování sociálních služeb. Dalším nešvarem je nedostatečná odbornost zaměstnanců pro výkon inspekce, a to včetně absence praxe v sociálních službách. Generální ředitelství ÚP v současné době realizuje 150hodinový vzdělávací program pro tyto pracovníky. Kontrola dále odhalila nedostatečné materiální zabezpečení krajských ÚP, neboť chybí základní vybavení jako počítače, telefony a podobně. ÚP také nemají dostatek finančních prostředků, aby mohly do inspekce zapojit odborníky, kteří jsou vyškoleni na inspekce.

V roce 2012 bylo provedeno celkem 139 inspekce. Inspekce zaměřené na poskytování sociálních služeb jsou rozděleny do tří základních typů – základní, hloubková a následná. Loni byly realizovány především základní inspekce (92 provedených kontrol). Důvod je zcela evidentní – kontroly byly prováděny na základě stížností a doporučení MPSV a GR realizovat především základní inspekce. Současně bylo provedeno 42 následných inspekce, které operativně kontrolovaly plnění

uložených opatření. Pouze v 5 případech byly provedeny hloubkové inspekce.

Na konci roku 2012 bylo na krajských pobočkách ÚP ČR zaměstnáno na pozici „inspektor sociálních služeb“ 43 osob. Tj. v průměru 3,07 osoby na krajskou pobočku ÚP ČR. Z tohoto počtu přešlo pouze 14 zaměstnanců z krajských úřadů, kde vykonávali inspekční činnost. Třiadvacet zaměstnanců má praxi v sociálních službách.

Z celkového počtu 139 inspekce poskytování sociálních služeb byly kontroly provedeny především ve službách sociální péče: v domovech pro seniory (20 inspekce), domovech se zvláštním režimem (15 inspekce), domovech pro osoby se zdravotním postižením (7 inspekce), pečovatelské službě (34 inspekce), sociálně aktivizačních službách pro rodiny a děti (6 inspekce), chráněném bydlení (8 inspekce), denních stacionářích (5 inspekce), odlehčovacích službách (6 inspekce) a osobní asistenci (6 inspekce). V sociálních službách prevence (22 inspekce) byly inspekce realizovány především v sociálních rehabilitaci (6 inspekce) a sociálně aktivizačních službách pro rodiny s dětmi (6 inspekce).

VVZPO vyzval MPSV, aby se v předložené zprávě zabývalo konkrétními výsledky kontrol se zaměřením především na povinnosti § 88.

Vyhodnocením kontrol bylo zjištěno, že ve většině předmětů inspekce poskytování sociálních služeb byla uvedena hodnocení § 88, § 89, případně standardy kvality sociálních služeb. Výjimkou jsou inspekce následné, kdy je hodnocení zaměřeno na plnění uložených opatření. Současně bylo kontrolováno naplňování ustanovení § 73–77 a ustanovení § 91 odst. 2 (avšak pouze doplňkově).

Na závěr tohoto bodu se výbor shodl na tom, že MPSV ČR zašle členům VVZPO písemnou informaci o plánu inspekce sociálních služeb na rok 2013 a dále informaci o vývoji situace v Domově pro osoby se zdravotním postižením Zašová.

Druhým závažným bodem byla informace zástupkyně Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o aktuální situaci v oblasti vzdělávání dětí, žáků a studentů se zdravotním postižením. V současné době je připravována novela školského zákona a jeho prováděcí vyhlášky, kde se chystají koncepční změny v systému podpůrných opatření zaměřených na individuální potřeby dětí, žáků a studentů se zdravotním postižením. VVZPO si vyžádá tuto informaci na základě požadavku, aby

k připravovaným legislativním změnám byli přizváni také odborníci a představitelé organizací zastupujících zájmy osob se zdravotním postižením. Doposud se tak nestalo. Jednání VVZPO se účastnila nová ředitelka odboru speciálního vzdělávání. VVZPO požádal MŠMT o vytvoření pracovní skupiny, která by se zabývala vzdělávacími potřebami žáků a studentů se zdravotním postižením.

Třetím stěžejním bodem jednání VVZPO byl podnět NRZP ČR týkající se nepřiměřeně dlouhých lhůt řízení při rozhodování o nárocích na dávky a průkazy pro osoby se zdravotním postižením a nepřijatelného postupu ÚP při ztrátě či odcizení průkazu osob se zdravotním postižením, kdy není vydáván náhradní průkaz, ale ÚP trvá na novém posouzení nároku na průkaz. VVZPO přijal k tomuto bodu usnesení, ve kterém požádal MPSV ČR o bezodkladné přijetí takových organizačních opatření, která v souladu se správním řádem zajistí urychlení procesu rozhodování o dávkách a průkazech pro OZP. Výbor dále doporučil MPSV ČR navrhnout takovou legislativní úpravu, která bude garantovat osobám se zdravotním postižením, že při ztrátě nebo odcizení průkazu budou mít zachován nárok na tento průkaz dle původně vyznačené doby jeho platnosti. To znamená, že ÚP si nebudou moci svévolně zkrátit dobu platnosti při vydávání náhradních průkazů.

Výbor dále schválil dotace z dotačního titulu veřejně účelných aktivit občanských sdružení zdravotně postižených a vyslechl informaci o naplňování Národního rozvojového programu mobility pro všechny, ze kterého vyplynulo, že v roce 2012 bylo doporučeno k financování 24 záměrů bezbariérových tras. Výbor dále vyslechl informaci o předání cen 19. ročníku Ceny VVZPO za publicistické práce, zaměřené na problematiku zdravotního postižení.

MPSV ČR na závěr jednání představilo návrh řešení problematiky zaměstnávání osob zdravotně znevýhodněných a řešení tzv. náhradního plnění. Členové výboru v rozpravě konstatovali, že ministerstvo nepřišlo s žádným novým námětem. NRZP ČR trvá na tom, aby institut osoby zdravotně znevýhodněné byl navrácen do naší legislativy a tyto lidé byli podporováni při zaměstnání obdobně jako osoby pobírající invalidní důchod. Bylo dohodnuto, že zainteresované subjekty budou dále pokračovat ve vyjednávání s MPSV ČR a VVZPO si vyžádá informaci na příští jednání. ♥

Ceny MOSTY byly rozdány

Text: Michal Dvořák
Foto: Milan Šustr

Desátý ročník udílení cen MOSTY se uskutečnil ve Žďáru nad Sázavou, kde byli 21. března slavnostně vyhlášeni letošní vítězové. Celkem bylo do jubilejního ročníku nominováno 71 projektů a osobností.

Vítězové jednotlivých kategorií získali ocenění, které ztvárnila akademická sochařka Jitka Wernerová. Nominovaní obdrželi pamětní diplomy od akademického malíře Otakara Tragana.

Patronkou ceremoniálu byla stejně jako při minulých ročnících Livia Klausová, která se účastní předávání cen nepřetržitě od roku 2007. Záštitu nad letošní akcí převzal i hejtman Kraje Vysočina Jiří Běhounek. Moderátorem slavnostního odpoledne byl Aleš Cibulka a během ceremoniálu vystoupil

dětský pěvecký sbor Žďaráček, barytonista Jakub Pustina, skupina K.T.O. a zpěvák Lada Kerndl.

Partnery 10. ročníku byly Kraj Vysočina, město Žďár nad Sázavou, Metropolitní univerzita Praha, Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická Žďár nad Sázavou, Hotelová škola Světlá

a Obchodní akademie, Ústav sociální péče Křižanov, DOMEA-plast a ELVIS – Jan Nižník. Mediálním partnerem ceny MOSTY 2012 byl Žďárský deník. ♡

Vítězi 10. ročníku jsou:

I. kategorie – Knihovna Jiřího Mahena v Brně za bezbariérovost a soustavnou péči o uživatele s různými druhy handicapů.

II. kategorie – ZOO Liberec za zpřístupnění zahrady, toalet a provozu občerstvení osobám na vozíčku.

III. kategorie – Jaroslav Paur za celoživotní podporu osob se sluchovým postižením.

IV. kategorie – Milan Jančo za systematické dokumentování přístupnosti památek spravovaných Národním památkovým ústavem z hlediska potřeb a požadavků návštěvníků s pohybovým omezením.

Skupina lidí s handicapem je ohrožena, říká předseda Senátu Milan Štěch

Text: Jana Hrdá
Foto: archiv Senát ČR

Nad Cenou Mosty za rok 2012 předávanou ve Žďáru nad Sázavou letos v březnu převzal záštitu předseda Senátu Milan Štěch. Politik, jenž přes své postavení ani to, že často veřejně komentuje důležité události, není příliš známý. Snad proto, že není spojen s žádnými aférami?

Jaké jsou jeho kořeny? Na čem mu záleží? Kam směřuje? Co tu chce zanechat? Ptala se Jana Hrdá.

Cena Mosty se uděluje osobám a institucím, jež se podílejí na propojování toho, co odděluje lidi se zdravotním postižením od těch bez postižení. Některé věci rozdělují nejen tyto skupiny, ale i jiné. Jakou byste navrhl léčbu tohoto stavu?

Nad cenou Mosty jsem převzal záštitu, protože již dlouhou dobu **uznávám činnost NRZP ČR**, jelikož skupinu lidí, kteří mají nějaký handicap, dobře zastupuje a prosazuje jejich práva a zájmy ve společnosti.

Mnozí z nás čekali po politických změnách roku 89, že všechno půjde samo sebou a dobře. Ale vítězí **honba za rychlým ziskem**, orientace na opravdové hodnoty se neposílila, spíše snížila. Narůstá bezohlednost, heslo, že není možné komplikovat život úspěšným, na druhé straně znamená opomíjet, že ti, kteří se nejeví úspěšnými, mohou mít velmi vážné **problémy**. A tak u nás přibývá lidí bez domova, lidí, kteří jsou vyřazeni ze společnosti. Smutné je, že se to také týká starých lidí, pro něž často nebývá nejtěžší nemoc, nýbrž pocit zneuznání a osamělost. Při tomto trendu je skupina lidí, kteří mají handicap, velmi **ohrožena**.

Při léčbě tohoto stavu nejde o to dávat nějaké milodary, ale příležitosti, aby se mohli i tito lidé zúčastnit všech činností ve společnosti, to jsou ty „mosty“. Znamená to **vytvářet prostředí**, aby se mohli seberealizovat a na chodu společnosti podílet.

Plno **práce už se udělalo** a je to vidět v ústavní péči, kde je snaha přecházet na formy zrovnoprávnění uživatelů služby a dbát na ochranu jejich práv. Ale důraz na ekonomické záležitosti a bezohlednost způsobuje, že se problémy spojené s handicapem neřeší dostatečně. A je potřeba, aby si na to společnost dávala pozor.

Jižní Čechy mnohý z nás považuje za výjimečný kout světa, je snový a oplývá historickými památkami. Vy zde dlouhodobě sklízíte politické úspěchy – co byste chtěl udělat pro kraj, který vám voliči svěřují, co považujete za nejdůležitější?

Jsem senátorem za **Jindřichohradecko a Pelhřimovsko**. Je tam radost pracovat, protože mnozí lidé tam jsou rádi za každou pomoc, dávají to najevo a jsou velmi **drušní**. Pracují v různých spolcích, jako jsou například hasiči, ochotníci či sportovní oddíly. Všechno je tu takové domáctější.

Jsem senátorem za tuto oblast již šestnáct let a snažím se její problémy řešit hlavně prostřednictvím **legislativy**. Pomáhám však i v konkrétních věcech - je asi známo, že jsem například přispěl k vybudování komplexu **nemocnice v Pelhřimově**, pavilonu akutní medicíny a následně i lůžkové části. Také usiluji o zlepšení dopravní infrastruktury.

Jsmo ale limitováni finančními možnostmi, Senát totiž neschvaluje státní rozpočet. Nicméně se o to snažím prostředky komunikace a politické práce. Přece jenom mám jak v odborech, tak i nyní v Senátu určité postavení, a snažím se, aby se to také do „mého“ regionu promítlo. Vždyť nebyť mých voličů, nebyl bych na místě, na němž jsem, a proto **se cítím svým voličům stále dlužen**.

Jakým způsobem jste žili, když jste byl malý kluk? Jak jste si nejráději hrál? Chovali jste zvířata? Umíte posekat trávu kosou?

Umím, ale například oproti mojí mamince seču s větší námahou. Moji rodiče měli poměrně velké **hospodářství** do roku 1956. Můj otec byl velmi úspěšný zemědělec, jako poslední a pod velkým nátlakem byl nahnaný do družstva. Padesátá léta naši rodinu hodně poznamenala, zejména mého bratra, a to i později v souvislosti s osmašedesátým rokem.

Jak to bylo na vesnici obvyklé, děti opakovaly ve svých hrách činnost, kterou běžně dělali rodiče. **Pomáhali jsme kolem dvora** v hospodářství, měli jsme za povinnost se postarat o králíky a jinou drobnou havěť. Maminka v družstvu také pracovala u zvířat.

Nejráději jsem **sportoval**. Když jsme přišli ze školy, hodili jsme tašku někam do rohu a běželi jsme hrát fotbal nebo stolní tenis, pokud jsme nemohli být venku. Rád jsem bruslil, a protože jsme byli generace poznamenaná válečnými filmy, hráli jsme si také na vojáky. Úkoly se psaly potmě nebo – přiznám se – také někdy v autobuse, anebo až ve škole.

Užily si vaše děti podobně romantické chvíle na venkově jako vy, když jste se později odstěhoval do Českých Budějovic? Vracel jste se domů, pracoval jste i potom v hospodářství?

Prožil jsem krásné dětství, rodiče se o nás nebáli, jak je to obvyklé dnes a často oprávněně. Všechno, co jsme dělali, bylo **spojené s venkovem** a obvyklými činnostmi tam.

Moje děti potom s námi jezdily skoro na každou sobotu a neděli **k babičce a dědovi** a já jsem se v té době začal intenzivně věnovat **ovocnaření**. Měl jsem asi dvě stě padesát stromů, z čehož osmdesát procent bylo jabloní. Museli jsme volit odolné odrůdy, u nás totiž nebyl ovocnářský kraj. Můj otec sice byl zahrádkář, ale pěstoval hlavně růže. Byl na ty naše zahrádky hrdý, ukazoval je ostatním zahrádkářům.

Moje děti mi později vyčítaly, že jsme se věnovali hlavně zahrádkám a svoje okolí jsme ani nepoznali. Byly touto jednostrannou orientací na zahrádkářství asi dost poznamenané, ale to víte, agrotechnické lhůty nečekají! Takže to si také vyčítám, a to dost často. Později po roce 1989 jsem neměl dostatek času, abych se stromům věnoval, tak jak bych si přál, takže jsem jich musel **většinu porazit**. Teď mám asi jenom třicet stromů a ani ty nestíhám pořádně ošetřovat.

Vaše rodná víska Slověnice se v análech zmiňuje už ve 14. století, to znamená hluboké kořeny. Dodržovali jste nějaké tradice – místní či rodinné?

U nás existuje kniha Historie kraje Lišovského a v ní se dočtete, že náš rod je jeden z nejstarších na sobě-

slavsko-borovanských bletech. Po meči tam je nejstarší zmínka o muži jménem Štěch z roku 1670, a o jméno našeho rodu dokonce **už v roce 1620**. Práví se tam, že „se potkala vojska u Zájesko pod Štěchů strán““. Ten rodokmen máme, je to v písemnostech třeboňského rožmberského archívu. Profesor V. V. Štech tvrdil, že máme společné kořeny v husitském tábořském selském rodu. Nevím, co je na tom pravdy, ale někdy v sobě takový ten **husitský vzdor** a odhodlání cítím.

Kdy a proč jste se rozhodl, že se budete zabývat technikou jako svým zaměstnáním? Měl jste techniku rád už v mládí? Umíte si doma něco opravit?

Vždycky jsem byl doma veden k tomu, že budu pokračovat v hospodaření a měl jsem k tomu i přirozený vztah. Dodnes moje maminka říká, že jsem se uměl ke každé práci postavit. Mám například svářečku, **řemeslné práce ovládám**,

škoda že na to není víc času. Tchán mě naučil i zedničit. Víte, jak to na vesnici chodí, tam si musíte umět poradit se vším a také pomoci jeden druhému.

Zpočátku to vypadalo, že budu studovat na nějaké hospodářské zemědělské škole. Jenomže potom mě otec přesvědčil, abych šel **do jiného oboru**

a nemusel pracovat v JZD. Otec si totiž nevážil lidí, kteří stáli v čele, nesouhlasil se způsobem vedení a sám se zásadně odmítal podílet na vedení JZD, proto byl vždycky v opozici.

Tak jsem se šel učit do Škodovky, tam jsem nabral rozum, začal jsem učení brát vážně a šel jsem dále studovat **průmyslovku**. Na vysokou jsem se sice přihlásil, ale nedostal jsem doporučení, takže jsem zůstal u strojařiny.

Co vás přimělo jít do politiky?

V továrně jsem začal pracovat v odborech. Vždycky jsem pozvedal hlas za ty těžké provozy, a že jsem tu práci nedělal špatně, svědčí, že v roce 89 jsem byl zvolen **do Občanského fóra**. Tehdy se ve fabrice shromáždilo přes tisíc lidí a v tajných volbách mě zvolili předsedou závodního výboru. V odborech jsem zůstal a nejdříve jsem pracoval za jižní Čechy a potom celostátně. Jak jsem dál pokračoval, to už asi je o mně známo.

Jak byste si zařídil fyzickou pomoc třeba v pozdním stáří, kdy se může stát, že byste mohl být zcela bezmocný a potřeboval byste pomoc od druhé osoby převážnou část dne?

Kdyby mě to potkalo – to si vlastně nedovedu představit. Vždycky když jsem se v nějakém ústavu setkal s někým, kdo má postižení, cítil jsem **obrovskou pokoru**. Obdivoval jsem ty lidi, kteří musí řešit, jak s tím žít.

Tady podle mne platí, co říkal prezident Masaryk, že vyspělost společnosti se pozná podle toho, jak se chová

„
Mnozí z nás čekali po politických změnách roku 89, že všechno půjde samo sebou a dobře. Ale vítězí honba za rychlým ziskem, orientace na opravdové hodnoty se neposílila, spíše snížila... Při tomto trendu je skupina lidí, kteří mají handicap, velmi ohrožena.“

ke svým dětem, lidem starým a s postižením. Musí fungovat **solidarita společnosti**, bez ní to nejde! Žijeme v části světa, kde je nejvyšší životní úroveň, jsme bohatá společnost, **prostředků je dostatek**, jde jen o to, jak je správně zacílit. Někteří lidé už ani nevědí, na co použít prostředky, kam je ještě dát, a na druhé straně se tady handrkujeme o zlomek státního rozpočtu, který

by měl umožnit plnit funkce státu. Měli bychom si uvědomit, že nikdo nevíme dne ani hodiny, kdy to postihne nás nebo naše nejbližší.

Doteď jste mluvil jako politik. Co byste dělal vy, vy osobně? Šel byste do ústavu?

Něco jiného je to prožívat a něco jiného je se na to dívat jako politik. Myslím si, že to ani pořádně **nedovede posoudit** ten, kdo to osobně neprožívá.

Asi nejhorší musí být vyrovnat se s tím

psychicky. Chtěl bych být **raději doma** v blízkosti svých příbuzných a s nějakou dobře fungující sociální službou, třeba s osobní asistencí. Chtěl bych mít možnost řídit svůj život sám, ne aby mi někdo plánoval, kdy a co budu jíst a že budu příští týden třeba na promítání filmu.

Jedině v případě, že už bych na tom byl tak, že už bych nemohl dělat vůbec nic, kdybych jenom **přežíval**, potom bych možná raději chtěl být v ústavu.

A jak byste řešil, kdyby se něco podobného přihodilo někomu z vašich blízkých a také by ke svému životu nutně potřeboval pomoc druhé osoby?

Vidím základ v rodině a domnívám se, že i kolem mě lidi vidí, jak moc považují rodinu za důležitou. Rodina by měla k sobě cítit sounáležitost a také povinnosti.

Můj otec zemřel vloni, bylo mu přes devadesát a mamince je nyní pětasmadesát let. Maminka už teď tak na dvorku nasype slepicím a sice dojde k tetě, což je asi sto metrů, ale jinak potřebuje při mnoha činnostech pomoc. Myslím si, že platí, že jak se člověk chová k rodičům, tak se potom děti chovají k němu. Neplatí to vždycky, ale věřím tomu, že u nás to bude fungovat, že jsme jim dali **dobry příklad**.

Zaujalo mne, jak jste se vyjadřoval o nutnosti digitalizovat Masarykovu knihovnu. Kromě toho, že to má obrovský význam pro kulturu, viděla bych v tom i možnost zaměstnat při tom lidi s postižením. Jistě by stálo za to je v tom vyškolit, vždyť písemné materiály se budou digitalizovat i nadále. Budete v té záležitosti něco dělat?

Mám tady spolupracovníka, externího poradce, který se vyzná v díle a v životě Tomáše Garrigua Masaryka,

a při spolupráci s ním jsem získal mnoho významných informací. My tady v současné době uctíváme Masaryka a jistě oprávněně, protože byl ve své i v dnešní době velmi výjimečný, a to zejména tím, že když nějaký názor měl, také si za ním stál a bojoval za něj. A i když se jeho názor vyvíjel, vždycky mu šlo o zjištění a prosazení pravdy. To se projevuje i **v jeho knihovně, konkrétně v knihách, kde je spousta vpisků**. Ta knihovna nejenže není digitalizována, ale její stav je tak neutěšený, že tam není ani možné bádát. Snažím se to zveřejnit, vždyť jde o dvacet, třicet milionů, které by tento stav napravily. Je to přece jen symbol naší státnosti a naše kulturní dědictví.

Možná, že se někdo bude divit, že já, když jsem dříve byl v komunistické straně, bojuji za Masaryka, ale nesmí se zapomínat, že také moje názory se vyvíjejí a že moje rodina pochází ze selského rodu, a **první republiku a léta těsně po válce** považovala za nejlepší dobu trvání českého státu. V té době patřil mezi deset nejvyspělejších na světě.

Co je to, co byste chtěl, aby si z vás vzali vaši potomci, co byste jim rád předal, co je vaše lidské poselství?

Nikdy jsem se nesnažil děti vést ke stejnému životu, jaký jsem žil a žiju já. Moje koníčky jsou příroda, zahrada, v poslední době se snažím si udělat čas i na rybaření. Ani jsem jim nevnucoval svoje politické postoje. Myslím si, že nejdůležitější je příklad. Jsem rád, že můj **syn**, kterému je třicet let a pracuje jako analytik ekonomie, **sdílí podobné názory** a postoje jako já. A to na základě toho, že to, co říkám, a to, co dělám, dělám zcela přirozeně a pravdivě podle toho, jak to myslím a cítím, že to je vlastně podstata mého já. Na něm vidím, že ho svým způsobem dost ovlivňuji, a tak si říkám, hlavně **aby se také nedal na politiku**, zejména dokud je mladý. Jednak je politika nejisté řemeslo, jednak bych mu přál, aby se mohl opravdu věnovat té odbornosti, kterou vystudoval. Mimo to si myslím, že důležitý je věk, že když už má člověk nějaké zkušenosti, nebere věci jen tak prvoplánově, ale chápe i různé souvislosti. Tím neříkám, že mladí lidé nemají být v politice, určitě tam mají být i oni.

Dcera je trochu jiná než syn, pracuje jako účetní a zatím se věnuje spíše mladickým záležitostem, kamarádům a koníčkům. Sice každý z našich potomků je jiný, ale určitě jsme jim s manželkou ty cenné věci předali, a to nikoliv tím, že bychom jim to vysvětlovali a vnucovali, ale příkladem. Doufám, že jsem to nezakřikl a že to tak opravdu vzali. Znam totiž i rodiny, kde rodiče jsou opravdu báječní, starali se o děti, ale přesto to nevyšlo, děti jsou jiné, než by si rodiče přáli. Třeba z historie Kain a Ábel.

Ostatně když mluvíme o Bibli, moji rodiče byli silně věřící – maminka stále je. A já uznávám principy víry, problémy mi někdy spíš činí církev. **Desatero** je velmi moudré životní doporučení. Nemyslím si, že by se jím měl každý ortodoxně ohánět, ale že by se jím měl v skrytu duše řídit. Kdyby tomu tak bylo, nejen u nás, ale i jinde, všechno by bylo snazší! 🍷

Vždycky když jsem se v nějakém ústavu setkal s někým, kdo má postižení, cítil jsem obrovskou pokoru. Obdivoval jsem ty lidi, kteří musí řešit, jak s tím žít. Tady podle mne platí, co říkal prezident Masaryk, že **vyspělost společnosti se pozná podle toho, jak se chová ke svým dětem, lidem starým a s postižením. Musí fungovat solidarita společnosti, bez ní to nejde!**

Istifan Maroon

Syndrom vyhoření u sociálních pracovníků

Teorie, praxe, kazuistiky

Autor hledá příčiny vyhoření a nabízí strategie i modely k jeho prevenci i překonání. Poukazuje na použitelné zásahy a terapeutické metody pro sociální pracovníky v různých etapách profesního vývoje. Hlavní pozornost věnuje potenciálním podpůrným strukturám na pracovišti a v soukromém životě postižených.

brož., 152 s., 265 Kč

Martina Venglářová,
Petr Eisner a kol.

Sexualita osob s postižením a znevýhodněním

Kniha popisuje lidskou sexualitu a specifika vývoje a omezenou možnost sexuálních kontaktů u lidí s mentálním postižením, duševním onemocněním i jinak znevýhodněných osob – zejména seniorů v ústavní péči. Autoři v rámci kazuistik ukazují vhodné postupy při řešení často se opakujících situací. Zahmuty jsou i ukázky postupu sexuální výchovy.

brož., 208 s., 369 Kč

Anne-Marie Bonnet,
Thierry Hergueta

Parkinsonova choroba

Rady pro nemocné a jejich blízké

Příručka podává pomoc nemocným, jejich rodinným příslušníkům i blízkému okolí. Přehledně strukturované kapitoly se zabývají podrobně etapami onemocnění, terapeutickými strategiemi i psychologickou pomocí. Kniha obsahuje graficky vyznačené souhrny nejdůležitějších informací, závěr knihy je věnován nejnovějším výzkumům a poznatkům.

brož., 160 s., 299 Kč

Sara Palmer,
Jeffrey B. Palmer

Soužití s partnerem po mrtvici

Autoři radí, jak správně pomáhat člověku, který prodělal mozkovou mrtvici. Myslí i na to, že manželé, do jejichž života vstoupila mozková mrtvice jednoho z nich, nadále zůstávají manželé. Radí, jak podporovat manželský vztah a také sexualitu a intimitu po mozkové příhodě.

brož., 224 s., 299 Kč

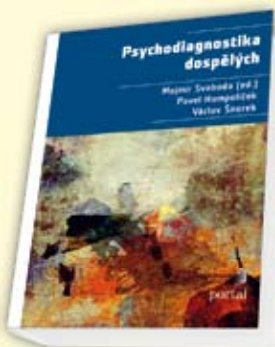

Mojmír Svoboda (ed.),
Pavel Humpolíček, Václav Šnorek

Psychodiagnostika dospělých

Publikace vychází z knihy *Psychologická diagnostika dospělých* a zabývá se: etickými otázkami v psychodiagnostice, testy inteligence, testy kognitivních funkcí a organického poškození CNS, nejnovějšími verzemi WAIS-III, WMS-III, komprehenzivním systémem interpretace Rorschachova testu podle Exnera, interpretačním postupem u testu TAT, novými dotazníkovými metodami aj.

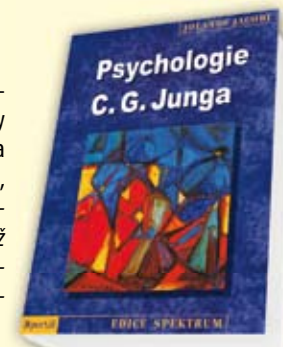
váz., 488 s., 595 Kč

Jolande Jacobi
Psychologie C. G. Junga

Jungova žákyně a jeho nejbližší kolegyně Jolande Jacobi názorně představuje základní pojmy Jungovy psychologie a myšlení. Kniha platí za klasické a kanonické dílo analytické psychologie, o němž se vyjádřil sám C. G. Jung takto: „Předložená práce vychází vstříc všeobecné potřebě, již jsem já sám dosud neuměl dostat: přání po stručném představení základních rysů mého psychologického myšlení.“

brož., 232 s., 359 Kč

Ředitel oceněné liberecké zoo David Nejedlo: Zvířata si našla nás, neváhejme a hledejme je také

Text: Jana Hrdá
Foto: ZOO Liberec

David Nejedlo,
ředitel ZOO Liberec

Cenu Národní rady osob se zdravotním postižením ČR pro nestátní subjekt za mimořádnou aktivitu nebo čin ve prospěch občanů se zdravotním postižením za rok 2012 získala Zoologická zahrada v Liberci za zpřístupnění části své expozice a vybavení a za programy určené osobám se sníženou mobilitou a orientací.

Ředitel David Nejedlo, který se o zoo v Liberci stará od roku 2004, přibližuje v rozhovoru pro Mosty zahradu a její funkce, jakož i své názory na chov zvířat. A možná tím čtenáře naláká k návštěvě nejstarší zoo v ČR.

Cena Mosty se uděluje většinou na návrh osob se zdravotním postižením, které se chtějí odvděčit za činnost, kterou je propojujete s lidmi bez postižení. Co konkrétně děláte, co nabízíte?

Zoologická zahrada nikdy nemůže být zcela bezbariérová. To hlavně kvůli **bezpečnosti** lidí i zvířat musíme mezi nimi nechat bariéry. Snažíme se však podle finančních, časových a technických možností, aby celá zahrada z hlediska návštěvníků, zejména těch se zdravotním postižením, byla co nejbezbariérovější.

Naše zahrada totiž sama o sobě je ve velmi členitém prostředí a člověk tu jde z kopce do kopce. Přesto usilujeme o zařazení takových architektonických prvků, aby nejen lidé na vozíčku, ale i maminky s dětmi v kočárkách mohli dojet pohodlně až co nejbližší ke zvířatům. Například v pavilonu žiraf jsme postavili **plošinu**, aby člověk na vozíku překlenul osm schodů a dostal se až k nim.

Při plánování nových částí zahrady s předstihem projektujeme trasy tak, abychom se vyhnuli prudkému spádu na cestách. Ten není příjemný ani ostatním občanům. Máme výhled – asi až do daleké budoucnosti, protože současná doba tomu ani trochu nepřeje – že chceme horní část zoologické zahrady přebudovat na africkou planinu a udělat návštěvnickou **cestu mnohem pozvolnější**.

V nejbližší době hodláme přebudovat vchod v dolní části zoologické zahrady a potom by prohlídka neměla končit u jezírka, ale plánujeme tam **překlenovací lávku**, po níž by se návštěvník dostal do horní části zahrady.

Kromě toho, když jsme vloni začali dělat informační systém pro návštěvníky, dali jsme tam kromě vizuálních informací také alespoň stručné popisy v **Braillově písmu**.

No výborně! Lidé s postižením nejsou jen vozíčkáři, ale i další, například člověk, který nevidí. Ten vnímá hmatem. Může se u vás s nějakým zvířetem pomazlit? S kterým? A mohl by si třeba ohmatat nějaké doupatko, výběh či klec, mohl by okusit ostatními smysly, jak některá zvířata bydlí?

Na některých místech zoologické zahrady ano.

Orel křiklavý - ZOO Liberec

Mláďata bílých tygrů narozená 1. 7. 2012 – ZOO Liberec

Nicméně vrátil bych se na začátek, tedy nejsou jenom handicapovaní lidé, ale i handicapovaná zvířata. A tak máme výběh pro ty, která handicap nemají, a pro ty, která handicap mají. Některých zvířat je možné se dotýkat, například kamerunských ovcí nebo koz, proto máme některé návštěvnické sekce, kde jsou **dobrovolníci a pomáhají** v kontaktu nejen lidem se zdravotním postižením, ale i s nějakými sociálními handicapami.

V čem spočívá vaše ředitelování v zoo, je to víc administrativa, anebo se věnujete zvířatům?

Jak se dá. Se zvířaty se dostanu do styku jenom málo, a vím, že jsou kolegové, kteří si tuto stránku své práce nedali vzít. Přiznám se, že někdy uplyne několik dnů, kdy **se mezi zvířata vůbec nedostanu**. Na druhé straně jsem se předtím, než jsem se stal úředníkem zoologické zahrady, intenzivně věnoval veterinářské praxi, takže nemám pocit, že bych si zvířat ve svém životě neužil.

Vaše zoo je dokonce starší než pražské; první veřejnosti přístupná zahrada, spíše v podobě zvěřince, byla v Liberci již v roce 1850. Máte nějaké památky, tradice – chovné či administrativní – z té doby?

Opravdová zoologická zahrada byla založena až roku 1919, ale i tak je skutečně na území Čech, Moravy a Slovenska nejstarší. Když jsem se sem před dvaceti lety přistěhoval, zjistil jsem od manželčina dědy, že Liberec, jinak též Reichenberg, byl **druhým nejbohatším městem v Čechách**. Působilo tu tedy mnoho všelijakých spolků, samozřejmě mezi nimi i přírodovědný. Proto se tu konaly všelijaké výstavy. Tuším, že v roce 1904 to byla Všeněmecká výstava, z níž jsem viděl fotky. Byly na nich pavilony podobné Holešovické tržnici.

Jeden z menších pavilonů, tzv. **Čapí hnízdo**, který je na jedné z těch fotografií, je tady dodnes. Za dlouhou dobu svého fungování prošel mnoha funkcemi, byly v něm pokladny, kanceláře, šatny i skladiště, a dnes je pěkně zrekonstruovaný a je v něm **cukrárna**.

Také jsem na fotografiích poznal jedno místo blízko zastávky, kde je stále stejná **brána** se dvěma stánky a před ní lavička, na níž sedí maminky s kočárky. I dnes na tomtéž místě u dvou stánků sedávají lidé, tentokrát s lahváči.

Zoologické zahrady mají mnoho funkcí, nejde v nich jen o to, že návštěvníci se mohou se zvířaty setkat zblízka. Čím ještě sloužíte veřejnosti a čím vším zvířatům?

Zoologické zahrady opravdu slouží více účelům, nejen pro možnost blízkého kontaktu lidí se zvířaty. My tady v té naší západní bohaté civilizaci máme **vůči přírodě určité závazky**, takže zoologické zahrady by měly vydělat nějaké finance na pomoc. Existuje takový zajímavý dokument, **WAZA strategie 2005**, který se pokusím přiblížit: Zjednodušeně řečeno je potřeba chránit zvířata chovem v lidské péči, tzn. například v zoologické zahradě, kde je chováme podle stanovených pravidel. Prostřednictvím těchto zvířat zároveň komunikujeme s veřejností a předáváme jim informace o tom, jak žijí ve svých přirozených regionech.

Jenomže kromě **chovu zvířat a vzdělávání veřejnosti** je tady ještě jedna úloha, kterou jsme za totality nemohli plnit, totiž ochrana zvířat v místech, z nichž pocházejí.

Shrnuto: **Ochrana zvířat** se provádí jednak na místech,

kde přirozeně žijí (například poslední volně žijící větší populace osla somálského v Eritreii), dále v místech, kam jsou dovezena, tj. **v zoologických zahradách** někde úplně mimo svůj přirozený výskyt (například

úspěšný chov v ZOO Liberec, Ústí nad Labem nebo ve Dvoře Králové), a také v zoologických **zahradách, které jsou přímo v regionu**, kde žijí také přirozeně. Bohaté zoologické zahrady ze Západu jim pomáhají tím, že přispívají na některé projekty nebo je samy provádějí a řídí. V Džibuti je francouzskými zoology založené sanctuary (něco jako zoo), kde mohou místní obyvatelé vidět zde původně volně žijící zvířata, jež však už ve volné přírodě skoro nejsou. Byli sem dovezeni i somálští osli z Evropy, včetně dvou zvířat ze ZOO Liberec.

Mimo to bychom měli **ovlivňovat také politiky a změny zákonů** v oblasti ochrany přírody. Měli bychom být jakýmsi středisky ochrany přírody ve svém kraji.

Jakých chyb se dopouštíme my tady, v ČR, vůči zvířatům? Ohrožujeme je, může naše běžné chování být přímou příčinou jejich ubývání, měli bychom něco změnit ve svých životech?

Na to by se dalo odpovídat celé odpoledne, ale přesto se krátce pokusím a využiji k tomu své veterinářské praxe. Česká republika je chovatelská velmoc, téměř každý má své zvíře pro potěchu, je tu také poměrně

„
Tady je pohled na zvířata poněkud deformovaný, sentimentální. Viděl jsem to ve své veterinární praxi, neléčil jsem jen zvířata, ale mnohdy jsem víc léčil jejich majitele.“

Zebra Chapmanova – ZOO Liberec

mnoho zoologických zahrad a i v té přetvořené krajině žije hodně zvířat volně. Varoval bych před jednou věcí: tady je pohled na zvířata poněkud deformovaný, sentimentální. Viděl jsem to ve své veterinární praxi, neléčil jsem jen zvířata, ale mnohdy jsem víc léčil jejich majitele. Dělají všechno pro to, aby se zvířata stala na nich závislá. Svou neopětovanou **lásku dávají raději zvířatům**, která se nemohou bránit, než aby riskovali a začali rozplétat své někdy složité sociální vztahy. Doporučuji **k srdíčku přidat též rozum**.

Ještě navíc kolem toho kvete **byznys**.

Teď bude jaro a já se obávám, že se do útulků opět dostane spousta

volně žijící zvíře a mláďat, která by do útulku jít vůbec nemusela. Vždyť má každý mobil v kapse, je spousta poradenských center, tak ať se každý raději nejprve **poradí, co má případně s nalezeným zvířetem dělat**.

Je úžasné, že Archa, stanice pro handicapovaná zvířata, je přímo součástí vaší zahrady; prosím, povězte nám, jaká záchrana vás osobně nejvíce potěšila.

Byl jsem u toho, když Archa vznikla, a tenkrát to byl útulek pro psy a kočky. Dělala běžný veterinární servis, takže nejen léčila zvířata, ale asistovala i při **odchytu zvířat**, když to bylo nutné. Naší výhodou bylo, že jsme měli možnost zvíře uspat.

Jednou běhal **mohutný německý ovčák** volně a ubytoval se v autobusové zastávce. Takže mě pozvali, abych

ho odchytit, i vzal jsem si foukačku a šel jsem. Bylo nás tam víc, chvíli jsme ho tam naháněli, až se najednou objevil přímo přede mnou. Oba jsme se lekli, ale já jsem byl rychlejší! Rychle jsem foukl

a pes zareagoval tím, že se začal motat a pomalu se sunul z kopečka k velmi **frekventované silnici**, která tam vedla. Tak jsme tam s kolegy pobíhali a zastavovali jsme auta, dokud jsme to omámené zvíře neodnesli ze silnice pryč.

Máte vy své zvíře? Jaké toužíte chovat?

Od první třídy, kdy jsem dostal za vysvědčení jezevčíka, jsem vždycky měl nějaké zvíře. V současné době mám doma jednu andulku a jednoho psa. Kdybych měl tu možnost, rád bych si pořídil koně, protože jsem

dříve na nich jezdil. Jenomže na koně potřebujete nejen prostor, ale také čas...

Která netradiční zvířata lze doporučit jako mazlíčky osobám s postižením?

Soužití zvířat s člověkem může být obohacující jak pro lidi, tak i pro zvířata. Navzdory tomu čtu občas články a slyším nebo vidím pořady či sleduji aktivity, z nichž získávám dojem, že se na zvířata vůbec nemyslí. Poprosil bych veřejnost, **ať nic netradičního nevymýšlí**, vždyť tu jsou po staletí zvířata, která si nás vlastně našla. Tak u nich zůstaňme! Většinou za všemi těmi exotickými „zvířatoterapiemi“ cítím jenom byznys, a nikoliv snahu pomoci. Nejhorší je, že je to na úkor těch zvířat i lidí.

Výborná je hippoterapie, chovejme psy i kočky, ale s rozumem! Musíme si dát pozor, abychom dopřáli namě svým služebním psům, například vodičům, také čas na **odpočinek**. A ten pes si o to většinou řekne.

Nevymýšlejme tedy nic netradičního, dejme jen příležitost těm osvědčeným, aby mohla vyjádřit svou přirozenou náklonnost k lidem. Vždy mne těší, když se lidé s postižením dostanou do takové kondice – a zvířata jim v tom mohou pomoci – že se dostanou ven. Pro člověka, který má rád zvířata, může být velmi silný zážitek, když se dotkne nějakého zvířete nebo se s ním pomazlí. Avšak stejně skvělý zážitek pro něho může být, když **uvidí ve volné přírodě** popásajícího se jelena!

Budme a žijme se zvířaty, s kterými jsme se to za staletí naučili, a respektujme ta zvířata, jež tímto procesem neprošla, a užijme si s nimi setkání v přírodě i u nás v zoo. ♡

Plameňák kubánský – ZOO Liberec

Poprosil bych veřejnost, **ať nic netradičního nevymýšlí, vždyť tu jsou po staletí zvířata, která si nás vlastně našla. Tak u nich zůstaňme!**

Rámcem EU pro monitorování Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením

Text: Ondřej Folk

Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením je nadmíru významný mezinárodní dokument upravující práva osob se zdravotním postižením. Zároveň je to první mezinárodní dohoda o lidských právech, jejíž smluvní stranou se stala Evropská unie jako celek – uzavřela ji 26. listopadu 2009 rozhodnutím Rady. Tato úmluva v článku 33.2 stanoví povinnost ustavit rámec (sestavající z jednoho nebo několika nezávislých mechanismů) pro podporu, ochranu a monitorování provádění této úmluvy. Mezi jeho úkoly tak bude patřit mj. dohled nad tím, aby nově připravovaná legislativa EU byla v souladu s touto úmluvou. Podobný monitorovací rámec zavedly či alespoň připravují i další smluvní státy úmluvy včetně České republiky.

Rada Evropské unie přijala zprávu Komise o vytvoření rámce EU ke dni 29. října 2012. Skutečnost, že monitorovací rámec formálně ustavila Rada, by měla zajistit stabilitu, transparentnost a viditelnost rámce a formální zapojení všech tří hlavních orgánů EU.

Bylo rozhodnuto, že součástí tohoto rámce se stane Petiční výbor Evropského parlamentu, evropský ombudsman, Agentura EU pro základní práva (FRA), Evropské

fórum osob se zdravotním postižením (EDF, jeho členskou organizací je i NRZP ČR) a Evropská komise (přestože EK byla již určena za tzv. kontaktní místo pro záležitosti týkající se provádění Úmluvy OSN v EU).

Ustavující jednání rámce se konalo 23. ledna 2013. Projednávala se na něm zásadní témata týkající se východisek, určení, formy a činnosti tohoto rámce. Mandát rámce EU je omezen na oblasti, které jsou v kompetenci EU. Podle názoru právního servisu EK je

třeba respektovat hierarchii práva EU i při provádění ustanovení úmluvy. Nadřazenými předpisy jsou smlouvy EU a až v další řadě úmluva – EU je tedy povinná implementovat pouze ustanovení úmluvy, která jsou de-

finována ve smlouvách EU. V tomto ohledu hrají národní rámce a rámec EU významné role a vzájemně se doplňují. Při zavádění úmluvy do praxe je třeba spolupracovat

„**Úmluva stanoví povinnost ustavit rámec pro podporu, ochranu a monitorování jejího provádění. Mezi jeho úkoly bude patřit dohled nad tím, aby nově připravovaná legislativa EU byla v souladu s touto úmluvou. Podobný monitorovací rámec zavedly či alespoň připravují i další smluvní státy úmluvy včetně České republiky.**“

s členskými zeměmi, které mají své povinnosti coby její smluvní státy.

Zatím nebylo dosaženo shody v tom, kdo bude zastávat funkci sekretariátu rámce. Dalšími tématy, která se v nejbližší době teprve budou muset projednat, jsou např. metody spolupráce, koordinace

a organizace práce, vypracování pracovního plánu rámce, nezbytná transparentnost informací o rámci a jeho činnosti, přístupnost webových stránek rámce, společná zpráva o činnosti apod. ♡

Znáte tuto paletu?

Je to logo **Umělců Malujících Ústy a Nohama**

Umělci malující ústy a nohama jsou lidé, kteří úrazem, nemocí či vrozenou vadou ztratili tvořivou schopnost rukou. Mnozí z nich jsou upoutáni na lůžko či invalidní vozík. Tito lidé se však nevzdali a navzdory svému osudu rozvíjejí svůj umělecký talent a malují neobvyklým způsobem. Zakladatelem Sdružení byl pan Erich Stegmann, umělec malující ústy (od svých dvou let byl po nemoci ochrnutý na obě ruce). Počet jeho „kolegů“ rostl a dal vzniknout výše jmenovanému Sdružení malířů v roce 1956. Na celém světě znají lidé malíře malující ústy a nohama hlavně z pohlednic – přání. Umělci představují své práce v podobě vánočních a velikonočních přání, přání ke slavnostním příležitostem a v kalendářích.

Na území České republiky práci těchto malířů představuje Nakladatelství UMÚN, s.r.o., se sídlem v Liberci. Nakladatelství UMÚN se nezaměřuje jen na malíře malující ústy a nohama, ale kontaktuje i jiné spoluobčany s tělesným postižením. Do své činnosti a práce při přípravě zásilek přednostně zapojuje lidi s postižením. Dává jim zejména příležitost domácí práce, která je jimi velmi vyhledávaná.

Takto Nakladatelství UMÚN naplňuje a uskutečňuje myšlenku, kterou prosazoval zakladatel Sdružení malířů pan A. E. Stegmann. Zapojit lidi s postižením dle jejich možnosti do práce a umožnit jim vydělávat peníze vlastním přičiněním.

Potěšte se také vy některými obrázky zmíněných umělců.

Nejtěžší je lidi zaujmout, říká organizátorka projektu 1000 statečných Agnes Mikschová

Text: Michal Dvořák
Foto: David Bernard

Agnes Mikschová
(foto: Peter Oberta)

Po smrti své sestry Janky na oddělení onkologie motolské nemocnice Agnes Mikschová zjistila, jak je problematika onkologických pacientů opomíjená. Přivedlo ji to k myšlence uspořádat sérii humanitárních koncertů Motol Motolice (www.motol-motolice.cz) a k angažování v nadaci Národ dětem, která funguje bez skandálů a výdajů kolem.

V roce 2011 se na výzvu nadační rady v čele s profesorem Josefem Kouteckým stala i jejím členem. V organizaci pracuje stejně jako ostatní bez nároků na honoráře a proplácení souvisejících výdajů, občas do ní vstupuje i s vlastními prostředky a za obrovské podpory a zapojení svého okolí, přátel. „Zkrátka tak, jak by to mělo být,“ říká Agnes. S redakcí Mostů si povídala o projektu, který navazuje na sérii dobročinných koncertů a má název 1000 statečných. S tématem souvisí i následující článek profesora Jana Starého o léčbu optimalizujících akademických klinických studiích v dětské onkologii.

Co je vlastně 1000 statečných za projekt?

Je to projekt, který má v dnešní době zaujmout, nadchnout a přesvědčit aspoň 1000 lidí, kteří si budou nechávat pravidelně odečítat z účtu částku 50 – 200 Kč měsíčně. Takových sbírek tu bylo hodně, ale tento projekt je svým charakterem první a nutný jako žádný jiný. Vše získané poputuje jen na nutné výdaje spojené s optimalizujícími studii v dětské onkologii. Hodně zjednodušeně řečeno.

Jak vznikl název 1000 statečných?

Chápu a obdivuji všechny, které nadchnu (kampaní a důvodem), neboť v dnešní době je to opravdové hrdinství a statečnost, když někdo uvěří, nadchne se a udělá několik úkonů vedoucích k trvalému příkazu. Pochopitelně první dárci jsou přátelé a kamarádi z mého okolí, kteří vědí, proč tak činím. Vědí, jak je jednoduché být ve 20 % nevléčitelných. Neděje se to lidem z televize, ani v jiných městech či zemích.

Jak moc se nyní fáze příprav liší od toho, co jste si představovala?

Děsně. Myslela jsem si, že udělám kampaň. Napíšeme důvody, vypíchneme tu nutnost a popíšeme průběhy jednotlivých studií a bude to. Tisíc jako nic. Zpočátku jsem věděla, že to začne od přátel, kteří vědí, proč to celé konám, a věří mi, ale jak jsem to začala skládat, tak jsem byla z mnoha stran varována a upozorňována na neskutečná rizika. Zaplatit pámbůh mám kolem sebe mnoho lidí, kteří vědí, že to chci mít tak průzračné, jak jen to je možné, ale netušila jsem, kolik nástrah v celém tom projektu visí. Ale myslím, že je vše dobře připraveno.

Co bylo či bude podle Vás nejnáročnější?

Asi lidi zaujmout v té záplavě nadací, nadačních fondů, dárcovských esemesek a nemluvě o zprávách ze světa i z domova. A pak vybudovat v lidech důvěru (když budu mluvit o projektu), že se tu objevil někdo, kdo na celém projektu nebude živený, ale zakládá to z nutnosti toho, že je potřeba, aby zde byly už konečně pravdivé, kvalitní, doposud neuskutečněné a nezkeslené studie (výzkumy), o které se budou moci lékaři opřít a praktikovat je a léčit s ještě větší úspěšností.

Kdo vám zatím nejvíce pomohl, i když třeba „jen“ radou?

Profesor Starý – člen nadace Národ dětem, MUDr. Šmelhaus – také člen nadace a bývalý lékař mé sestry, profesor Jan Trka – za laboratoře CLIP, který mi věnuje hodně času, dokonce věnoval projektu i logo, pražský primátor Bohuslav Svoboda, Petr Horký (Piranhafilm)... Každý radí, pomáhá, občas mi pomůže i jen jedna věta či nápad. Každý rozhovor na toto téma je pro mne

inspirující a nutí mne hledat skuliny, ať je to co nejméně napadnutelné a pro lidi přehledné a jasné. A pak nesmím zapomenout na lidi, které jsem potkala v průběhu pořádání Motol Motolice, jako například Jakuba Klapače, který se mi nabídl jako sponzor na chystaný 7. ročník Motol Motolice a spolupráce přerostla. Nutné jsou pro mne i rozhovory s rodiči, mojí nejlepší přítelkyní Janinkou a děti také někdy dobře a trefně napovědí.

Kdy vás napadla první myšlenka něco podobného uskutečnit?

Když jsem například zjistila, že za posledních 10 let se výzkum onkologie páteře dětí nehnul a každý odmítá dát peníze na vývoj léků v dětské onkologii. Anebo když se mají výzkumy týkat jiných kombinací stávajících léků (výrobky různých farmaceutických firem), jakési vytvoření nových koktejlů a dávkování... Dětská onkologie je velmi specifický obor, kde vůbec jen seskupení počtu pacientů nutného k výzkumu je občas oříšek. Je nutné se ovšem připravit i na varianty slepých uliček, kdy nám nějaký výzkum oznámí: „Tak tudy ne, přátelé.“ A i když se to bude třeba investorům (tisíce statečných) sdělovat hůře, jsou i takové výzkumy nutné! Ale věřím, že člověk jako takový musí z logiky věci pochopit, že se nemůže pokaždé vyhrát nebo přijít na převratný lék či kombinaci, ale občas se bude postupovat opatrně, polehoučku, ale správným směrem.

Je něco, z čeho máte obavy?

Představte si, že jsem tak velký drzoun, že strach nemám. A odhodlaná k tomu všemu jsem tak moc, že se bojím logicky z principu neznámého, ale jinak obavy nemám. Bojím se krapítek o druhé, abych nezklamala ty, kteří mi věří a představují si to jinak a třeba RYCHLEJI. Nebojím se ani posměchu. Někdo může mít pocit, že bojuji s větrnými mlýny.

Jaký je postup, když bych chtěl být například já jeden z tisíce?

Zadat trvalý příkaz na účet 478502093/0300. Je to účet nadace „Národ dětem“, která již cca 155 milionů korun 23 let toto oddělení podporuje. A nejen to! Díky ní má FN Motol magnetickou rezonanci, PC tomografii či ultrazvuk. Variabilní symbol je 1000, částka je na Vás, minimálně (ideálně) 50 Kč, maximum není určeno. Toť vše. Pokud budete chtít být jako dárci součástí kampaně a hrdě se hlásit k faktu, že jste jedni z tisíce, tak je třeba se dostavit na místo v den a hodinu v předstihu ohlášenou na webové stránce www.1000statecných.cz. A jak pomoci ještě více projektu? Inu, netajit se tím a šířit ho. Sto procent vybraných prostředků jde tam, kam má – to znamená na tolik nutné nezávislé optimalizující studie. ☺

Léčbu optimalizující akademické klinické studie v dětské onkologii

Text: Prof. MUDr. Jan Starý, DrSc.,
přednosta Kliniky dětské hematologie
a onkologie UK 2. LF a FN Motol

Zhoubné nádory u dětí a dospívajících jsou vzácná onemocnění, která jsou nicméně v tomto věku druhou nejčastější příčinou úmrtí po úrazech. Ročně v České republice onemocní přibližně 350 dětí a dospívajících do 18 let zhoubným nádorem, 30 % tvoří pacienti s leukémií, 25 % dětí s nádory mozku, následují maligní lymfomy, tzv. embryonální nádory malých dětí (neuroblastom vycházející z dřene nadledvinek, nefroblastom z ledviny, retinoblastom postihující sítnici oka, hepatoblastom postihující játra), sarkomy kostí a měkkých tkání, germinální nádory (teratomy, nádory varlat) a další. Biologické chování nádorů dětí je velmi odlišné od nádorů dospělých. Jedná se o nádory velmi rychle rostoucí a záhy metastazující. Do zavedení chemoterapie do komplexní léčby v onkologii v šedesátých letech prakticky všechny děti umíraly. Cytostatika (léky ničící nádorové buňky) v kombinaci s operací a ozářením (radioterapií) velmi úspěšně léčí většinu dětských nádorů, které jsou vůči nim citlivější než nádory dospělých. Prognóza dětských zhoubných nádorů se v posledních 50 letech zásadně zlepšila. V současnosti vyléčíme 80 % dětí, zejména v důsledku velmi dobré prognózy nejčastějších dětských nádorů, jakými jsou leukémie a lymfomy. Prognóza některých méně častých nádorů ale zůstává nadále špatná. U 30 % dětí dochází k recidivě onemocnění, znamenající významné snížení šance na vyléčení. Velmi intenzivní léčba způsobuje u většiny pacientů akutní komplikace (horečky, záněty sliznic, přechodnou poruchu funkce některých orgánů) a u části dětí vede nádorové onemocnění a jeho léčba k rozvoji pozdních následků, které mohou snižovat kvalitu života po vyléčení.

Vzácnost výskytu, jejich pestrost, odlišnost od nádorů dospělých a citlivost vyvíjejícího se dětského organismu vůči vedlejším účinkům protinádorové léčby mají za následek, že nelze ve většině případů aplikovat v dětské onkologii léčebné postupy účinné u dospělých pacientů. Padesátiletá historie

výzkumu původu dětských nádorů a jejich léčby je spojena s národní a mezinárodní spoluprací zejména univerzitních pracovišť, kde jsou tyto pacienti soustředěni. Vysoce specializovaná diagnostika a léčba vyžaduje koncentraci do center nacházejících se ve velkých nemocnicích. V České republice jsou děti s leukémií léčeny v 8 centrech, a to

..... ”
Takových sbírek tu bylo hodně, ale tento projekt je svým charakterem první a nutný jako žádný jiný. Vše získané poputuje jen na nutné výdaje spojené s optimalizujícími studii v dětské onkologii.

na Klinice dětské hematologie a onkologie Fakultní nemocnice v Praze-Motole, Klinice dětské onkologie FN v Brně a dětských klinikách fakultních nemocnic v Ostravě, Olomouci, Hradci Králové, Ústí nad Labem, Plzni a Českých Budějovicích. Děti s ostatními nádory jsou s výjimkami soustředěny pouze ve dvou pracovištích – Klinice dětské hematologie a onkologie Fakultní nemocnice v Praze-Motole a Klinice dětské onkologie FN v Brně.

Pokroku ve výzkumu a léčbě jednotlivých nádorů je dosahováno aplikací jednotných diagnostických a léčebných přístupů v léčbu optimalizujících klinických studiích. Pro vzácnost dětských nádorů se většina studií realizuje nejen v národní, ale v mezinárodní spolupráci za účasti desítek onkologických center řady evropských i mimoevropských zemí. Protože se většinou pracoviště nachází v univerzitních nemocnicích a jejich součástí je výzkum biologie nádoru, nazývají se studii akademickými. Na rozdíl od onkologie dospělých je role farmaceutických společností v organizaci a podpoře těchto léčebných studií velmi omezená.

Pojem léčbu optimalizující studie znamená použití již známých léků, které se aplikují v novém schématu či dávkování. Ve většině případů se jedná o studie randomizované, kdy se formou náhodného výběru zařazují pacienti buď do standardní léčby se známými výsledky a komplikacemi, nebo do rame-

ne léčby „experimentální“, mající za cíl novým dávkováním nebo odlišnou kombinací léků výsledky léčby zlepšit nebo při zachování stejných léčebných výsledků snížit výskyt akutních a pozdních komplikací léčby. Příkladem četných akademických studií, kterých se centra České republiky v současnosti účastní, jsou studie léčby akutní lymfoblastické leukémie ve spolupráci s Německem, Rakouskem, Švýcarskem, Itálií, Izraelem a Austrálií nebo léčba druhého nejčastějšího kostního nádoru u dětí – Ewingova sarkomu ve studii „EWING 2008“ spolu s Německem, Rakouskem, Belgií a Holandskem. Pacienti zařazení do akademických studií jsou podrobena jednotnému diagnostickému postupu s ověřením diagnózy v referenčních laboratořích (některé vysoce specializované diagnostické metody jsou prováděny ve vybraných vysoce specializovaných laboratořích doma i v zahraničí), absolvují jednotnou léčbu dle protokolů detailně léčebný postup a komplikace rozebírajících, jejich vedlejší účinky léčby jsou podrobně zaznamenány a v případě závažných neodkladně hlášeny do národní a mezinárodní centrály studie. Podrobnosti o diagnóze a léčbě jsou v anonymizované formě hlášeny do centrální databáze, průběžně analyzovány, statisticky vyhodnocovány a po skončení studie publikovány. Jednotlivá studie se účastníci centra jsou monitorována nezávislými kontrolory, je-li studie prováděna v souladu s proto-

kolem a zásadami správné klinické praxe. Na akademické studie jsou od roku 2004 dle nové evropské legislativy kladeny stejné požadavky jako na studie realizované farmaceutickými firmami.

Aplikované léky jsou

ve většině případů hrazeny ze zdravotního pojištění. Ostatní náklady spojené s účastí ve studii, jako je administrativní zajištění studie, příspěvek na činnost mezinárodní centrály, platby monitorům, pojištění odpovědnosti za randomizované fáze studie, účast na pracovních schůzkách koordinátorů studie a referenční vyšetření ve specializovaných laboratořích, nejsou součástí platby za pacienta a musí být zajišťovány ze sponzorských darů. ♥

Vysokoškolské studium mě postavilo na vlastní nohy

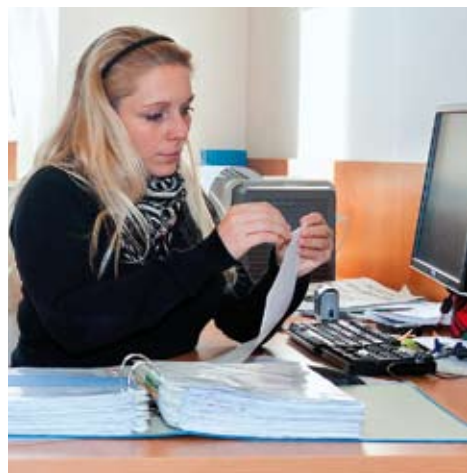
Text a foto: Petra Fiedlerová,
Jana Hánová

„Metropolitní univerzita Praha mě postavila na vlastní nohy,“ i tak mluví o své alma mater absolventky Jana Hánová a Petra Fiedlerová.

Obě byly během svého studia zařazeny do programu Metropolitní univerzity Škola bez bariér. Díky tomuto sociálnímu programu studenti s tělesným postižením studují v bezbariérových budovách, dostávají stipendium ve výši školného, mohou si bezplatně zapůjčovat studijní literaturu a k dispozici jim je studijní poradkyně. Ani po úspěšném absolvování studia Petra a Jana školu neopustily a staly se jejími zaměstnankyněmi.

Díky studiu jsem získala sebedůvěru

Jana Hánová se na vozík dostala po nevydařené operaci vyhřezlé ploténky, život se jí od základů změnil, a ačkoli netušila, do čeho se pouští, studium na Metropolitní univerzitě pro ni bylo odrazovým můstkem. „Pocházím z Havířova, prvním krokem muselo být zajištění bezbariérového bydlení v Praze. S tímto úkolem mi pomohla studijní poradkyně Mgr. Kněnická, jež má na starosti handicapované studenty. Začala jsem tehdy studovat navazující magisterský program Evropská studia a veřejnou správu,“ líčí Jana.

Postupem času získala nejen potřebnou sebedůvěru a samostatnost, ale rovněž místo v rámci projektu MUP pro handicapované studenty v Národní radě osob se zdravotním postižením ČR, kde si mohla vyzkoušet, jaké to je chodit do práce, mít zodpovědnost a vůbec se začlenit do pracovního prostředí i vzhledem ke svému handicapu. „To, co se zdravému člověku zdá jako samozřejmost,

může být pro handicapované nepřekonatelná bariéra, ať už se jedná o dopravu do zaměstnání či vykonávání jiných rutinních záležitostí všedních dnů. Stala jsem se tedy administrativní oporou, zapisovala obsah porad, připravovala podklady pro řešení nejrůznějších případů a podobně. Jednalo se o dlouhodobou sázku, jež mi byla přínosem nejen po pracovní, ale i osobní stránce,“ pokračuje absolventka.

Studium ubíhalo a na Metropolitní univerzitě vzniklo informační centrum pro studenty i uchazeče o studium. Vytvořila se tak čtyři pracovní místa pro handicapované studenty a absolventy univerzity a Jana měla možnost být mezi nimi. „Zapojili jsme se do každodenního života univerzity. Na recepci jsme se v pravidelných směnách střídali a společně se zdravými kolegy zabezpečovali plynulý chod informačního centra. Díky této pracovní zkušenosti mohu ve svém životopise s klidným svědomím uplatnit nejen vysokoškolské vzdělání, ale rovněž práci v týmu, komunikační dovednosti či řešení krizových situací a další dovednosti.“

Zpět do Havířova jsem se již nevrátila, bydlím v Praze a na Metropolitní univerzitě v současné době pracuji jako studijní referentka. Díky práci a vzdělání se cítím jako plnohodnotný člen společnosti, který kvůli svému handicapu nemusí zaostávat za ostatními,“ uzavírá Jana Hánová.

Dýchám, žiji, pracuji

„V roce 1984 jsem šla jako osmnáctiletá do letního kina, vrátila jsem se domů v nesnesitelných bolestech, které trvaly i po hospitalizaci v mém rodném městě. Takřka vzápětí jsem si uvědomila jen to, že se nemůžu hnout a postupně přestávám dýchat. V té chvíli jsem netušila, že tento stav není dočasný, ale že jsem právě trvale ochrnula na všechny čtyři končetiny (totální kvadruplegie). Začal boj o přežití, který trval 7 let. A poté návrat do běžného život,“ začíná své vyprávění Petra Fiedlerová.

„Prošla jsem tedy nejen bolestí a depresemi, ale především osobním i duchovním vývojem až ke skutečné odvaze podívat se na sebe pravdivým pohledem a především pokračovat v plodné seberealizaci, o kterou se snažím dodnes. Nutno však podotknout, že

..... ”
Díky programu Škola bez bariér studenti s tělesným postižením studují v bezbariérových budovách, dostávají stipendium ve výši školného, mohou si bezplatně zapůjčovat studijní literaturu a k dispozici jim je studijní poradkyně.

bych dnes možná nebyla tam, kde jsem, nebýt lidské pomoci a podpory všech, které jsem na své cestě potkala a kteří mi vytvářeli pevné mosty.

Petra považuje za velké štěstí, že mohla začít studovat Metropolitní

univerzitu v Praze, za velké podpory zakladatelky MUP Mgr. Anny Benešové, která na ni touhu po vzdělání poznala. Při studiu navštěvovala tréninkové pracoviště-advokátní kancelář, kde se věnovala velmi zajímavé práci v chápavém kolektivu mladých lidí.

„Po dokončení studia jsem začala pracovat na vysoké škole jako referentka informačního centra. Práce je různorodá a zajímavá, především v poznávání nových návštěvníků a mladých studentů. Sdílujeme osobně či telefonicky informace, které se týkají studia.“

Vše probíhá ve skvělém bezbariérovém prostředí s příjemnými kolegy. Mám velmi ráda svou práci a vždy se do ní těším. Je škoda, že není více vysokých škol, kde zaměstnávají vozíčkáře a vytvářejí pro ně vhodná pracovní místa jako na Metropolitní univerzitě Praha,“ uvedla na závěr našeho povídání Petra Fiedlerová. ♡

Novinky zdravotní a rehabilitační techniky a péče

Text: Markéta Kamenická
Foto: archiv BVV

Od 14. do 17. května se na brněnském výstavišti uskuteční veletrhy MEDICAL FAIR BRNO a REHAPROTEX. K návštěvě je zvána jak odborná veřejnost, tak koncoví uživatelé, kteří mohou vystavené zboží na místě zakoupit.

Mezi stovkou již přihlášených firem, které chtějí představit nové výrobky a služby pro zkvalitnění zdravotní a sociální péče, nechybějí tradiční a významní vystavovatelé jako ALTECH, PATRON Bohemia, SIVAK, ERILENS, MEYRA ČR, VECOM, BTL zdravotnická technika, Madisson, RESI Třeboň a další. Poprvé se k účasti přihlásila například italská společnost Medinet nebo firma Ophardt Hygienetechnik z Německa.

S přesunem termínu se částečně mění náplň veletrhů, která se rozšíří o aktuální témata související především s nárůstem klientely staršího věku. Novinkou jsou projekty Senior, Péče o pacienty ve stáří, Sociální péče a Léčebné lázeňství.

REHAPROTEX 2013 – nové výrobky, kontakty a informace

Veletrh REHAPROTEX poskytuje odborné i široké uživatelské veřejnosti příležitost seznámit se na jediném místě se zajímavými výrobky z tuzemska i zahraničí a porovnat jejich nabídku. Zejména pro uživatele

kompenzačních, protetických, ortopedických a rehabilitačních pomůcek je to tradiční místo výběru potřebného sortimentu a setkání mezi sebou stejně jako s pracovníky humanitárních organizací.

Novinkou bude centrum mobility, jehož součástí bude poradenské centrum a byt ideálně vybavený přístroji a pomůckami, které usnadňují život lidem s handicapem. Poprvé bude k dispozici dětský koutek. Své služby zde představí Poradna rané péče Dorea. Poradkyně předvedou dětem a jejich rodičům speciální hračky pro rozvoj myšlení i motoriky a také vhodné výukové aplikace pro tablety. Součástí bude i prezentace celonárodního on-line projektu Spokojené děti, který je určen rodinám starajícím se o zdravotně znevýhodněné děti. Nejen děti s handicapem si mohou vyzkoušet program Terapie golfem pod názvem Když golf pomáhá... Dětský koutek bude v provozu zdarma po celou dobu konání veletrhu REHAPROTEX.

Nabídku rozšíří prodejní centrum – prezentace nestátních neziskových humanitárních organizací, kde si návštěvníci mohou vybrat některý z originálních výrobků chráněných dílen. Jde o tradiční a vyhledávanou součást veletrhu, která slouží k podpoře neziskových organizací.

V pavilonu A se otevře Fórum pro zdraví

V rámci veletrhů se chystá rozsáhlá propagace zdravého životního stylu. Doprovodný program „Fórum pro zdraví – zdravý životní styl“ připravuje Státní zdravotní ústav a návštěvníci se zde dozvědí vše potřebné o správné výživě a pohybové aktivitě, prevenci závislosti na alkoholu, tabáku, drogách, prevenci úrazů a sexuálně rizikového chování, očkování a prevenci infekčních nemocí doma i na cestách.

Pracovníci oddělení podpory zdraví návštěvníkům nabídnou možnost orientačního zhodnocení stravovacích zvyklostí, zhodnocení nutričního stavu, posouzení kuřáckých návyků, test závislost na nikotinu aj., analýzu tělesného složení, včetně konzultace s nutriční terapeutkou, prevenci nádorových onemocnění a ukázkou samovyšetření prsu. ♡

info

Brány výstaviště budou pro návštěvníky otevřeny od **úterý 14. května do čtvrtka 16. května vždy od 10 do 17 hodin, v pátek 17. května pouze do 15 hodin.**

- Pro vstup do veletržního areálu slouží hlavní brána.
- Pro **vjezd** je určena **brána č. 4**, kde je umístěna pokladna; vozidla označená symbolem „**Zdravotně postižená osoba**“ **mají vjezd zdarma.**
- Pro návštěvníky je připraven systém elektronické předregistrace, která je přístupná na webových stránkách veletrhů. Na jejím základě si budou moci zakoupit zlevněnou vstupenku na veletrh.
- Řadu dalších informací o veletržích MEDICAL FAIR BRNO a REHAPROTEX a aktuální verzi jejich doprovodného programu najdete na: www.medicalfair.cz nebo www.rehaprotex.cz.

info

**15. 5. od 13 hod.,
sál MORAVA,
pavilon A,
kulatý stůl NRZP ČR, přijďte
diskutovat na téma sKarty**

REHAPROTEX

Mezinárodní veletrh rehabilitačních,
kompenzačních a protetických pomůcek

14.–17. 5. 2013

Brno – Výstaviště

- Pomůcky pro chůzi, pohyblivost a dopravu
- Ortopedické a kompenzační pomůcky
- Nábytek, vybavení a zařízení pro tělesně postižené
- Pomůcky a přístroje pro sluchově, zrakově a mentálně postižené
- Pomůcky a přístroje pro postižené vnitřními poruchami
- Rehabilitace, rekondice, zdravý životní styl
- Podpora zdraví a aktivního života seniorů
- Sociální péče
- Nově: Péče o pacienty ve stáří

www.rehaprotex.cz

Central
European
Exhibition
Centre

BVV

Veletrhy
Brno

PRŮZKUM OVB VSTŘIČNÁ BANKA – HANDICAP FRIENDLY Nabídka a opatření bank ve prospěch OZP z pohledu bank

Text: Patrik Nacher,
Miroslav Zeman

Většina bank, které se účastní současného hodnocení OVB Vstřičné banky, věnuje osobám se zdravotním postižením větší či menší pozornost. Banky jsme oslovili s průzkumem zjišťujícím, jaká opatření či kroky ve prospěch či na podporu OZP v minulosti přijaly nebo které naopak připravují. Jen malá část bank nám na dotazy neodpověděla nebo odpověď odmítla.

Průzkumu se zúčastnily tyto banky:

Česká spořitelna, ČSOB ve spojení s Poštovní spořitelnou, Komerční banka, UniCredit Bank, LBBW, Air Bank, Raiffeisenbank, Equa bank, Fio banka, Citibank.

Výsledky našeho průzkumu: Bezbariérové pobočky

Všechny banky uvedly jako své nejčastější opatření ve vztahu k OZP vybavení poboček bezbariérovými přístupy. Uplatňování uvedeného opatření ve většině svých poboček uvedlo všech **10 bank**, které se průzkumu účastnily. Největší rozsah a dostupnost bezbariérových poboček nabízí dle našeho vyhodnocení **Poštovní spořitelna**.

Přehledné a intuitivní internetové bankovníctví

Většina bank se také zmínila o tom, že OZP podporují internetovým bankovníctvím, které mohou využívat osoby s tělesným nebo sluchovým postižením. Ne každá banka má však své internetové bankovníctví přizpůsobené lidem se zrakovým postižením. Přehlednost či přizpůsobení internetového bankovníctví pro OZP uvedlo **6 bank**.

Nejvíce internetových služeb pro osoby se zdravotním postižením nabízí dle našeho vyhodnocení **UniCredit Bank**.

Přítomnost speciálního bankovního poradce na pobočkách či na telefonních linkách

Přítomnost speciálního poradce pro komunikaci s OZP uvedla více než polovina dotázaných bank. Banky v tomto případě poskytují alespoň na některých pobočkách služby poradce se znalostí znakového jazyka či tiskoviny v Braillově písmu, telefonické bankovníctví pro osoby se zrakovým postižením apod. Přítomnost specializovaných poradců na svých pobočkách či telefonní podporu uvedlo **6 bank** zapojených do průzkumu.

Nejlépe vybavené pobočky a nejpropracovanější systém podpory OZP ze strany poradců má dle našeho vyhodnocení **Česká spořitelna**.

Speciální bankomaty pro klienty se zrakovým postižením

Jako další opatření pro podporu OZP pro využívání bankovních služeb uvedly banky speciální bankomaty pro osoby se zrakovým postižením. Toto opatření využívají dle svého vyjádření **4 banky**.

Nejvíce bankomatů pro osoby se zrakovým postižením má **ČSOB ve spojení s Poštovní spořitelnou**. Ocenit je třeba i **Českou spořitelnu**, která zprovoznila už v roce 2005 první bankomat určený pro potřeby OZP.

Přednostní vyvolávání klientů OZP nebo rychlé poskytnutí poradce

Část bank uvedla jako opatření vstřičné vůči OZP systém s přednostním vyvoláváním těchto osob. Tuto možnost nabízí **5 bank**, tedy polovina účastníků průzkumu.

Vybavení poboček zařízením, které pomáhá OZP

Existenci vybavení usnadňujícího OZP komunikaci s bankou nebo využití bankovních služeb na pobočkách uvedly **4 banky**. Nejpropracovanější systém pomůcek a vybavení pro OZP včetně specializované pobočky má dle našeho vyhodnocení **Česká spořitelna**.

Více informací naleznete na adrese:

<http://www.vstribnabanka.cz/handycap-friendly/> ♡

6. ročník OSH – vyhlídkové lety pro handicapované

Text a foto: Marta Bergmanová

Dne 22. června 2013 se bude na letišti v Hradci Králové konat již 6. ročník akce „OSH“ (Open Skies for Handicapped).

Tato jedinečná, již tradiční „charitativní“ akce je uspořádána nejen pro naše handicapované spoluobčany, ale i pro širokou veřejnost. Hlavním účelem jsou vyhlídkové lety pro postižené, doprovázené bohatým programem zahrnujícím různá vystoupení a podporu umělců. Jako každý rok nad touto akcí převzali záštitu ministr obrany, hejtmán Královéhradeckého kraje, ministr zdravotnictví a předseda NRZP ČR.

V loňském roce „OSH“ navštívilo celkem 2 900 lidí. Organizátoři uspořádali 35 vyhlídkových

MPPFF POŘÁDÁ HENDAVÉR, O.S. A NÁRODNÍ RADA OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM V ČR

TATIANA VILHELMOVÁ
VOJTA DYK
MICHAL HORÁČEK
TEREZA VOŘÍŠKOVÁ
VOJTA KOTEK

MENTAL POWER PRAGUE FILM FESTIVAL

7. – 9. 6. 2013

PRAHA DIVADLO PALACE

7. ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO FILMOVÉHO FESTIVALU
(NEHERCŮ S MENTÁLNÍM A KOMBINOVANÝM POSTIŽENÍM)

WWW.MENTALPOWER.CZ

kových letů, během nichž se proletělo 720 handicapovaných osob a jejich doprovodů.

Akce bude probíhat od 9.00 do 17.00 hod. Parkoviště bude zabezpečeno v místě konání. Dále bude zajištěna kyvadlová doprava od nádraží na letiště a zpět. Pro handicapované občany bude kromě vyhlídkového letu připraveno i malé občerstvení. Vstup a parkování je pro všechny účastníky zdarma.

V případě zájmu o účast na 6. ročníku „OSH“ žádáme zájemce o prostudování potřebných informací ohledně povolení k letu na www.lshk.cz nebo www.agenturaarte.cz/kultura/osh. Žádáme také léčebny, aby nás kontaktovaly kvůli počtu účastníků. Je nutné potvrzení od lékaře.

Fotografie z minulých ročníků je možné zhlédnout na Facebooku, stránka Agentura Arte.

Všichni jste srdečně zváni a věříme, že se budete dobře bavit! ♥

O reformě psychiatrické péče – část III.

Text: Martina Příbylová

Otazníky: cílová skupina a rámeček reformy

Koordinátor tvorby strategie reformy psychiatrické péče, **Strategická projektová kancelář MZ**, si klade za cíl vytvořit definitivní materiál do konce pololetí letošního roku za pomoci široce otevřené diskuse všech zúčastněných institucí a skupin. Za účelem „hledání správného reformního scénáře“ se 2. dubna uskutečnila **první pracovní konference** téměř 150 zainteresovaných účastníků. Akci 11. března předcházela senátní seminář pracovníků léčeben „**Reforma psychiatrické péče očima odborníků**“. Celý program včetně úvodní tiskové konference byl natáčen na video a je možné ho najít například na webových stránkách www.ivandavid.cz. Další významný seminář se konal 9. dubna. Měl název „**Reforma péče o osoby**

Problematika duševního zdraví je pro společnost ještě významnější než problematika nemoci. Proto existují v některých evropských zemích programy duševního zdraví.

s duševní poruchou“ a pořádal ho Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny.

O snaze zlepšit stav české psychiatrie, podmínky práce odborníků i situaci nemocných není jisté nutné u kterékoli ze zúčastněných skupin pochybovat. Jistota dosažení optimálního cíle naopak neexistuje. Pracovníci MZ vycházejí ze shromážděných informací, které ostatní zúčastnění nemohou mít. Rozhodovat o rozdělení financí bude státní správa. A tak je dosavadní spolupráce zároveň doprovázena obavami o konečné výsledky a o respektování zájmů každé ze zúčastněných skupin. Z jejich širokého spektra a současného stavu oboru to i logicky vyplývá.

Tři uvedené akce zahrnují celkem asi 35 vystoupení, 35 pohledů na přítomnost i budoucnost „péče o osoby s duševní poruchou“, často rozdílných. Je možné najít optimální variantu? Média skromně informují o podporovaném bydlení a péči ve stacionářích, účastníci pracovní konference se v diskusních skupinách měli vyjadřovat k organizaci „center duševního zdraví“. Tam ovšem zazněla základní otázka: **JAKÁ JE CÍLOVÁ SKUPINA?** Jako člověk, který nedisponuje žádnými informacemi „navíc“, si ji kladu také. Na jakou reformu stačí oněch ohlašovaných šest miliard korun?

Bude reformován systém péče komplexně, nebo jen některé jeho složky a ostatní budou ponechány ve svém prehistorickém stavu? Bude respektován bio–psycho–sociální model léčby psychických poruch? Nebo se „účelně“

investují získané miliardy a při nárůstu počtu pacientů a dosavadním způsobu podfinancování léčby zdravotními pojišťovnami přetrvává dosavadní neúnosný stav oboru i do budoucna? **Dosáhneme skutečně na systém orientovaný na potřeby pacienta a bude respektováno i celé spektrum jeho potřeb sociálních?**

Vize získání financí v řádu miliard a jejich investování do péče o duševně nemocné odstartovala činnost všech zainteresovaných stran – od státní správy až po uživatelské organizace. VVZPO jako poradní orgán vlády uložil ministru zdravotnictví zahájit přípravy k vytvoření **Národního plánu péče o osoby s duševním onemocněním**.

A znovu: jak je tato cílová skupina vymezena? **Na vzniku „duševních poruch a poruch chování“** (diagnózy označené v Mezinárodní klasifikaci nemocí písmenem F) **se podílí nejen zákony genetiky, ale i zákonitosti negativních důsledků rozvoje civilizace**. Nemám medicínské vzdělání, ale je zřejmé, že jde o rozdílnou problematiku. Bude národní plán založen na pomoci (pouze) těm, kdo onemocněli a stali se osobami se zdravotním postižením především z biologických příčin? Anebo se bude týkat všech psychiatrických pacientů? Okruh je ovšem ještě širší: osoba s duševním onemocněním není totožná s pojmem „pacient“. **Řada nemocných se z různých příčin neléčí**. Bude do národního plánu zahrnuta i péče o duševně nemocné mezi lidmi bez přístřeší, o osoby v hmotné nouzi, o lidi, kteří léčbu odmítají, protože se necítí být nemocní nebo mají s psychiatrickou léčbou zkušenost, kterou nechtějí opakovat? Patří sem obyvatelé současných ústavů sociální péče a domovů se

zvláštním režimem – s péčí především ošetrovatelskou?

A konečně: pokud je zátěž vyšší než odolnost organismu jedince, může psychicky onemocnět doslova každý. **Problematika duševního zdraví je pro společnost ještě významnější než problematika nemoci. Proto existují v některých evropských zemích programy duševního zdraví**.

Jakým způsobem se bude rozdělovat onen lákavý šestimiliardový koláč, jehož těsto se právě teď připravuje? Pro mne zatím příprava reformy představuje hlubokou tmou.

Role NRZP ČR je (naštěstí)

omezena právě na problematiku lidí se zdravotním postižením, invalidizovaných, dlouhodobě nemocných. Sledování souvislostí a celého systému je ovšem velmi na místě. Objektivní pohled, zvýšení zájmu, respektování specifík této skupiny a účinnější kroky bezesporu také. ♡

**Moderní výrobní podnik
s nadpoloviční většinou pracovníků
se zdravotním postižením**

- **Výroba reklamních osvěžovačů vzduchu vyráběných na zakázku.**
- **Prodej a potisk reklamních a dárkových předmětů**
- **Výroba osvěžovačů vzduchu značky Edova aromaterapie**
- **Kompletovací práce**
jednoduché kompletování - balení, počítání
vlepování - skládání - vkládání - sešívání
a jiné technologicky nenáročné pracovní operace.
polygrafická výroba
V případě dlouhodobé spolupráce možnost investic do potřebných technologií.
Vlastní logistika - skříňové dodávky i valník do 3,5 t
- **Zámečnické práce, strojní a zámečnická výroba**

Výroba z nerezových ocelí, nerezové výrobky pro potravinářský průmysl.
Výroba ocelových konstrukcí a průmyslových aplikací, dopravní systémy.
Kusové obrábění kovů.
Opravy průmyslových zařízení.
Svařování ocelí, nerezů a hliníku, svařence až do 2,5 t
a další...

www.montgroup.cz

Kompletovací práce - zámečnická a strojní výroba - logistika
PRODEJ A POTISK REKLAMNÍCH PŘEDMĚTŮ
Prodej a potisk reklamních a dárkových předmětů
REKLAMNÍ AROMATICKÉ VISÁČKY

Společnost Mont Group, s. r. o., je firmou, která dlouhodobě zaměstnává nadpoloviční většinu zdravotně znevýhodněných a postižených občanů. Zaměstnávat více jak 7 desítek zdravotně postižených pracovníků nám umožňuje zejména stěžejní výrobní program výroby reklamních a komerčních osvěžovačů vzduchu a kompletovací práce.

Lidé s postižením mají stejná práva i povinnosti, včetně práva na práci, jako lidé bez postižení

Organizace ASNEP zve na třetí ročník oslav Mezinárodního dne neslyšících aneb Most spojující svět neslyšících a slyšících

Text: Regína Broková
a Martina Kronusová
Foto: Daniela Hyklová

Oslavy Mezinárodního dne neslyšících vypuknou 21. září 2013 od 13 do cca 17 hodin na pěší zóně Anděl v Praze 5. Přestože se jedná o den určený neslyšícím, jsou na něj srdečně zváni všichni. Cílem je totiž právě přemostění obou světů – slyšících a neslyšících.

Hlavním smyslem oslav a všech akcí, které na tento den chystáme, je užít si zábavný, zajímavý a všestranně obohacující den – všichni spolu, bez ohledu na způsob komunikace, bez předsudků, bez bariér. Tomu je uzpůsoben i program skládající se z vystoupení neslyšících i slyšících umělců. Celou akci bude moderovat dvojice **Jan Rosák** a **Martina Kociánová** spolu s neslyšícími moderátory. Vystoupí mnoho neslyšících umělců, například **Dominik Henzl** – neslyšící vypravěč, **Marie Basovníková** okouzlí poezí ve znakovém jazyce, **Ivana Horváthová** v tomto jazyce zazpívá. **Martin Wiesner** mnohé překvapí svým storytellingem, **PSI** předvedou pantomimu neslyšících a očeká-

Oslava Mezinárodního dne neslyšících má upozornit na menšinu neslyšících občanů žijících v ČR, na jejich potřeby a současné problémy a také přiblížit tuto skupinu většinové společnosti. Dalším cílem je získat finanční podporu pro tlumočnické služby neslyšících.

vat můžete ještě mnoho dalších zajímavých umělců. Zároveň jsou pozváni známé osobnosti z řad slyšících, jejichž vystoupení bude tlumočeno do znakového jazyka. Těšit se můžeme například na **Annu Polívkovou**, **Jiřího Dědečka**, **J. P. Muchowa**, **Rudu z Ostravy**, skupinu **CAVA**, divadlo **sester Brokových** a **Ivanu Hessovou** se svou taneční skupinou. Nejen

jim, ale i všem přihlížejícím bude do tance – konkrétně tance kathak. Během celé akce bude **zajištěno tlumočení** do českého znakového jazyka a rovněž **přepis psané češtiny**. Což je i pro slyšící vždy přidaná hodnota, zážitek navíc, jelikož umělecký překlad písně do znakového jazyka je přímo fascinující a vlastně se pak jedná o takové umění v umění.

Chystá se také nový český rekord, ke kterému může přispět každý z účastníků. Minulý ročník se zapsal do dějin rekordů (a zároveň do České knihy rekordů) jako den, kdy se sešlo nejvíc tleskajících rukou (samozřejmě ve znakovém jazyce) v bílých rukavičkách. Nechme se překvapit, jaký z mnoha zajímavých návrhů vyhraje tentokrát a na jakém rekordu se tedy budeme moci podílet.

Kromě kulturních vystoupení budou pro návštěvníky připravena i velmi zajímavá zážitková stanoviště – tam budou mít možnost poznat, jaké to je slyšet s kochleárním implantátem, jak jsou zdatní v odezírání, jak vypadá znak pro slovo „máma“ nebo jak ve znakovém jazyce sdělit „miluji tě“.

Kromě příjemně stráveného dne má oslava Mezinárodního dne neslyšících ještě hlubší smysl – upozornit

na menšinu neslyšících občanů žijících v ČR, na jejich potřeby a současné problémy a také přiblížit tuto skupinu většinové společnosti. Dalším cílem je získat finanční podporu pro tlumočnické služby neslyšících. Snažíme se zlepšit a rozšířit informovanost o neslyšících a propojit svět slyšících a neslyšících prostřednictvím kultury a umění – mostem tolerance a porozumění, povznést se nad propast předsudků a bariér. Jak řekla Helena Kellerová, která byla od tří let hluchoslepá, když dokončila svou první vysokou školu: „Sami nedokážeme nic, ale když se spojíme, dokážeme cokoli.“

Oslavy jsou zapojeny do **projektu Týden komunikace osob se sluchovým postižením**.

Zajímavé a velmi příjemné zážitky čekají na ty, kteří „svěří své ruce do rukou odborníka“ a nechají si udělat odbornou masáž, k dispozici bude tým – neslyšící masér a slyšící fyzioterapeutka. A komu by toto hýčkáni rukou (tak důležitého „komunikačního nástroje“ pro všechny) nestačilo, může si nechat zkrášlit nehty (klasickou elegancí či velmi originálními ozdobami) u naší kreativní manikérky. A pak třeba podat tuto zkrášlenou ruku jako „pomocnou ruku“ asociaci ASNEP, pořádající tuto akci tím, že si zakoupí některý z propagačních předmětů – elegantní i bláznivé rukavičky, originální šperky apod.

Na akci se návštěvníci dozví mnoho zajímavých informací o světě neslyšících a seznámí se s jednotlivými organizacemi, které asociace ASNEP zastřešuje.

ASNEP vás tedy srdečně zve na mimořádně zajímavou kulturně charitativní událost, kterou byste si neměli nechat ujít. Nejen že se skvěle pobavíte, ale také se zábavnou formou poučíte a přispějete na dobrou věc. Vyslyšte tedy naše pozvání a přijďte 21. září na Mezinárodní den neslyšících – uvidíte nevídané, uslyšíte neslychané!

Foto z loňských oslav, které budou letos ještě velkolepější, najdete na webové adrese <http://www.asnep.cz/fotogalerie/>.

A co vlastně ASNEP pro osoby se sluchovým postižením dělá?

ASNEP sdružuje 13 členských organizací, které pracují ve prospěch lidí se sluchovým postižením. Členové se pravidelně schází a řeší především legislativní změny, vyhlášky a zákony ovlivňující život osob se sluchovým postižením. Díky ASNEP byl prosazen zákon o znakové řeči a novela tohoto zákona o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých. Asociace se zasloužila také o to, že vznikla povinnost opatřovat české filmy na DVD skrytými titulky.

ASNEP je oficiálním partnerem nejen pro veřejnoprávní Českou televizi, ale i pro ostatní poskytovatele televizního vysílání, pro Radu ČT, pro RRTV a pro Asociaci televizních organizací a Ministerstvo kultury. Speciální komise pro skryté titulky monitoruje kvantitu i kvalitu skrytých titulků a poskytuje supervizi novým titulkářům. Členové komise pro skryté titulky napsali publikaci o problematice jejich tvorby; tato publikace je první a zatím jediná v České

republiky. Předsedkyně komise Mgr. Věra Strnadová je aktivní členkou expertní skupiny pro titulkování při Evropské federaci nedoslýchavých (EFHOH).

ASNEP má významný podíl na tvorbě zpráv v českém znakovém jazyce

Neslyšící jsou ochuzeni o mnoho důležitých informací, přístup k nim mají složitější a v mnoha ohledech omezenější než slyšící, mnohdy mají „zprávy“ o světě a dění v něm zkrácené vinou nedostatečné informovanosti. Asociace ASNEP dokázala prosadit pořad Zprávy ve znakové řeči do vysílání ČT 2 v roce 2000 a jejich novou verzi Zprávy v českém znakovém jazyce, které jsou vysílány od 1. 4. 2008, přičemž asociace proškolila neslyšící moderátory tohoto pořadu.

Informovanost je klíčová k sebeuvědomění a uplatnění ve společnosti i v životě obecně. Neslyšící mají už našťastí legislativní právo vědět, co se u nás i v zahraničí děje. Nedovolme, aby se neslyšící ve své vlastní zemi cítili jako cizinci, umožněme jim komunikovat v jejich rodném jazyce a podporujme jejich kulturu – tak apelují nejen všichni tvůrci zpráv pro neslyšící, ale každý, komu záleží na tom, aby se neslyšící cítili v ČR jako doma, protože tu nejsou o nic méně doma než jejich slyšící spoluobčané.

Neslychaný, důrazně znějící GONG ohlašuje důležité informace, baví i učí

Asociace ASNEP také vydává časopis pro sluchově postižené s názvem GONG, který vychází od roku 1972. GONG se pravidelně zabývá otázkami spojenými se sluchovým postižením, kterým se ostatní média věnují jen okrajově. Plní tím osvětovou a informativní funkci směrem ke slyšící veřejnosti. Pro sluchově postižené čtenáře má GONG určitou rehabilitační funkci, dává jim prostor pro publikování článků, odpovídá na dotazy, nabízí setkání s úspěšnými sluchově postiženými lidmi, se kterými se mohou ztotožnit. Na své webové stránky redakce umísťuje také překlady těch nejzajímavějších článků do českého znakového jazyka, časopis je tak více bezbariérový i pro uživatele českého znakového jazyka, pro které je psaná čeština hůře srozumitelná. Navíc jsou videa i dobrou pomůckou pro studenty znakového jazyka.

GONG je (příznačně svému jménu) opravdu hlasitým upozorněním na svět neslyšících, na zajímavou kulturu a potřebné informace. Ale i zajímavým rozptýlením a také doslova „pohádkovým“ čtením v rubrice „Gongáček“, určené pro děti. GONG totiž mohou „vyslechnout“ všichni.

Jako jediní v ČR vedeme Klub šelestářů

Tinnitus stále zůstává doslova cizím slovem. Co to tedy je?

Na otázku, jaký je nejkrásnější zvuk, lidé často odpovídají „ticho lesa“ – vítr dunící v korunách stromů, zpěv ptáků, ševlení listů. Představte si ale, že byste nějaký zvuk slyšeli neustále a nemohli byste se ho zbavit. Šelest neboli tinnitus je pískání, hučení, dunění, zvonění, tepání, klapání v uchu či v hlavě. Příčiny jsou nejrůznější, stejně jako léčba, pomáhá však jen někomu. Někteří lidé s ním žijí mnoho let, zvyknou si na něj, pro jiné je noční můrou, důvodem k ukončení vtíravého, neutišitelného zvuku tím nejhorším způsobem – dobrovolným ukončením života. Tinnitus se dnes řadí mezi civilizační choroby a je jedním z nejčastějších symptomů, kvůli nimž pacienti navštěvují ORL specialisty.

ASNEP je druhým největším poskytovatelem tlumočnických služeb

Neslyšící mají rekord

Ze života neslyšící maminky

A na co je asociace ASNEP nejvíc hrdá? Představte si situaci, že se vaše dítě ráno vzbudí s horečkou a ukrutnou bolestí hlavy. Asi nebudete ani chvilku přemýšlet a vezmete ho k doktorovi. Jak to ale bude u neslyšící maminky? Ta přemýšlet bude muset: „Jak se v té ordinaci domluví, seženu teď rychle tlumočnicka?“ ... „A co až dojde na třídní schůzky? Jak budu paní učitelce rozumět, jak budu vědět, za co toho mého malého nezbedu chválí, nebo snad kárá?“ honí se hlavou mamince. „A když budu chtít dítě odměnit za jeho píli ve škole, užije si koncert a hry s Dádou Patrasovou, když jí nebude rozumět?“ Než ale dítě nastoupí do školy a začne si užívat dětských radovánek, musí přeci přijít na svět. A to není maličkost pro žádnou maminku, natožpak pro tu neslyšící. A co teprve v případech náhlého porodu...

Všechny tyto problémy dokáže vyřešit ASNEP a mamince pomoci. ASNEP je druhým největším poskytovatelem tlumočnických služeb v ČR. Neslyšící maminka z Brna napsala do operátorského centra toto: „Jsem moc ráda, že díky vašemu centru můžeme vidět a cítit to, co vy normálně slyšíte.“

Tlumočnické služby ASNEP zajišťuje prostřednictvím projektu www.cztm.cz. Posláním centra je zajištění tlumočení pro osoby se sluchovým postižením bez omezení věku v rámci celé ČR. Služby centra jsou přizpůsobeny vždy individuálním a specifickým potřebám klienta. Tlumočení je klientům poskytováno bezplatně v běžných životních situacích na základě včasné objednávky. Vzhledem k neustálým škrtům a snižování dotací musela být zkrácena doba provozu operátorského centra, přesto statečně bojuje a hodlá pomáhat neslyšícím nadále.

Johann Wolfgang von Goethe řekl: „Každý člověk je samostatný svět. Není do něj jiné cesty než přes most lásky.“ A základem lásky je porozumění a právě o to ASNEP usiluje především.

O naší organizaci se můžete dozvědět více na webových stránkách www.asnep.cz. ♡

Představujeme členské organizace NRZP ČR

Text: Jana Hrdá

Unie neslyšících Brno, o.s.

Současná organizace navazuje na činnost prvorepublikové Zemské ústřední jednoty hluchoněmých pro Moravu a Slezsko (1919), která byla zlikvidována v roce 1949. Další pokračování historie aktivit neslyšících nastalo v roce 1956, kdy se začali organizovaně scházet v klubovně střelnice. V roce 1991 se stali členy České unie neslyšících pod názvem „ČUN oblast Brno“. Po 7 letech se **osamostatnili** a otevřeli denní vzdělávací stacionář – centrum pro neslyšící v Božetěchově ulici, kde lidé se sluchovým postižením a odborníci mohli získat informace z různých oblastí zájmů. Unie je nyní sídlem a zakládajícím členem Českomoravské jednoty neslyšících (6 členských organizací z celé ČR – www.cmjn.cz).

V roce 2007 zaregistrovala Unie neslyšících Brno, o.s., dvě sociální služby: **tumočnické služby a odborné sociální poradenství**. Součástí těchto služeb je půjčovna kompenzačních a komunikačních pomůcek, poradna pro nedoslýchavé www.pomuckyproneslysi.cz, sociální a psychologické poradenství. Dále nabízí kurzy

znakového jazyka pro veřejnost, pro pracovníky úřadů práce, v sociálních službách a sociální pracovníky, vzdělávací kurzy pro osoby se sluchovým postižením, například obsluhu osobního počítače a kurz Operátor telekomunikačního centra pro neslyšící a telekomunikační poradenství pro osoby se sluchovým postižením, dále informace o komunikačně bezbariérových prostorách (indukční smyčky), přednášky, semináře a také veřejný přístup k internetu a PC poradnu. Unie pořádá setkávání pro rodiče s dětmi, kulturní, sportovní, pobytové a další akce. Zaregistrovaným zájemcům na www.pomuckyproneslysi.cz rozesílají pravidelně zpravodaj o novinkách.

Organizace provozuje **Telekomunikační centrum pro neslyšící** (více na www.tkcj.cz) a na vrub sdružení lze přičíst, že mělo první český psací telefon pro neslyšící. Je iniciátorem a partnerem Telekomunikační operátorské služby pro neslyšící Telefónica O2. Od roku 1998 pomáhá zprostředkovat přes 10 000 hovorů každý rok. V letošním roce spouští projekt přepisovaného rádia pro neslyšící na www.radioproneslysi.cz. Do budoucna by chtělo rozšířit své služby

také o **tisňovou péči pro neslyšící** jako třetí sociální službu.

Unie zabezpečuje služby deseti zaměstnanců, je podporována především Magistrátem města Brna, Jihomoravským krajem, MPSV, MZ, MK a dalšími donátory.

Unie neslyšících Brno, **sociální podnik**, s.r.o., bude v druhé polovině tohoto roku začínat provoz Moravské kavárny neslyšících.

Na Unii se obracují lidé z celé ČR, často i instituce, které potřebují získat pomoc pro vybavení i zabezpečení svých služeb. Jedním z mnoha byl i neslyšící **klient-hrobník**, který díky komunikačním službám získal nové zakázky z různých hřbitovů a farností.

Zkratka: UNB
Sídlo organizace:
Palackého 120, 612 00 Brno
Telefon, fax:
541 245 321, 775 576 120
E-mail: unb@cmjn.cz
Web: www.unieneslysiichbrno.cz
Počet členů k 1. 1. 2012: 95
Představitel organizace:
Svatopluk Žamboch – předseda

Společnost DUHA – integrace osob s mentálním postižením

Pan Š. zpracoval nový plán hospodaření se svými penězi a převzal od svého osobního asistenta velkou část zodpovědnosti za své finance. Paní H. se díky podpoře osobní asistentky učí ovládat a využívat mobilní telefon. Pan K. vytvořil s asistentem zajímavou pomůcku pro orientaci v čase, a může tak plnit plán pro včasné odchody z bytu. Paní J. se přestěhovala do malé garsoniery, po níž dlouho toužila. Naučila se novou cestu do práce a je velmi spokojená ze soukromí a klidu, které jí tato změna přinesla. Takové **změny** může do života přinést chráněné bydlení, druh služby, jež poskytuje Společnost DUHA.

Občanské sdružení Společnost DUHA – integrace osob s mentálním postižením bylo založeno počátkem roku 1992 z iniciativy členů Sdružení pro pomoc mentálně znevýhodněným v návaznosti na Nadaci DUHA. Nejdříve začala Společnost DUHA provozovat domov, potom centrum denních služeb a středisko přechodné péče. V roce 1992 přijala nabídku finanční podpory **židovsko-americké**

nadace AJ JDC pro zavádění **chráněného bydlení** pro osoby s mentálním znevýhodněním a začala tento program jako **první v republice** rozvíjet. V první etapě byly otevřeny chráněné byty, v následujících letech se počet bytů zvyšoval a s tím rostla komplexnost služeb. Tak se dařilo umožnit dospělým lidem s mentálním postižením žít mimo ústavu.

Společnost DUHA poskytuje sociální služby chráněné bydlení, centrum denních služeb a podporu samostatného bydlení. Od října 2012 také nově založila sociální firmu „Duhová prádelna“, ve které zaměstnává 9 lidí s mentálním nebo zdravotním znevýhodněním. V rámci svých aktivit se Společnost DUHA snaží pozitivně ovlivňovat společenské prostředí a smýšlení veřejnosti, usiluje o ochranu práv lidí s mentálním znevýhodněním, poskytuje poradenství a vzdělává odbornou veřejnost.

Klienti DUHY mohou **bydlet v běžných bytech** v různých částech Prahy a zapojit se do péče o vlastní domácnost, aktivně trávit den činnostmi, učit se dovednostem potřebným pro každodenní život, případně si najít

zaměstnání, mohou navazovat a prožívat vztahy k blízkým lidem, například běžné sousedské vztahy atd., eventuálně uplatnit své volební právo, využívat služeb pro veřejnost, kulturních akcí pro běžné občany a trávit svůj volný čas podle svých zájmů jako ostatní obyvatelé Prahy.

Občanské sdružení Společnost DUHA – integrace osob s mentálním postižením získává většinu svých **prostředků** formou státní dotace od Ministerstva práce a sociálních věcí a z dotací v oblasti sociální z rozpočtu Magistrátu hlavního města Prahy. Stále více se snaží získávat prostředky i jinými způsoby a z jiných zdrojů – od dárců a sponzorů.

Zkratka: SD
Sídlo organizace:
Českolipská 621, 19000 Praha 9
Telefon: 286 586 353, fax: 286 586 353
E-mail: duha@spolecnostduha.cz
Web: www.spolecnostduha.cz
Představitel organizace:
PaedDr. Eva Brožová – ředitelka

DebRA ČR

Nemoc motýlích křídel, Epidermolysis bullosa congenita (EB). Nemoc s poetickým názvem, pod nímž si člověk zdaleka nepředstaví, že jejímu nositeli se například již po 200 metrech udělají puchýře na ploškách nohou, snadno dochází k poranění jeho jícnu jídlem a potíží s polykáním, komplikacím s vylučováním, vadí mu i nošení oblečení, opření se rukou o stůl, obutí s vnitřními švy apod. Je to velice vzácné genetické onemocnění, kterým trpí v ČR přes 200 lidí, zejména dětí. Není možné je vyléčit, proto se používají různé **ošetřovací metody a techniky**, které mají význam preventivní i terapeutický. Děti s tímto postižením obvykle potřebují pečovatele, protože musí jíst mixovanou a kašovitou stravu, nejsou schopné sebeobsluhy, neboť dochází ke ztrátě funkce ruky, stále hrozí infekce kvůli oslabené imunitě a otevřeným ranám. Lidé kolem se dost často bojí, že se EB nakazí, to však není možné, jelikož se jedná o genetickou vadu. Přesto omezují s dítětem, jež trpí touto nemocí, kontakt, případně rodiče obviňují, že dítě týrají.

Nejnižší životní omezení přináší **simplex forma**. Navenek dokonce není na člověku nic vidět, nicméně nositelé neudou více než pár set metrů a nemohou pevně sevřít nic v dlaních, jsou vyřazeni z her i některých činností, třeba ve škole.

DebRA však přináší i dobrou zprávu! Děti a lidé s EB, když mají špičkovou kli-

nickou péči, chodí do školy, mají kamarády a partnerský vztah, mohou mít děti, vyhledávají alternativní způsoby komunikace – skype, icq, mail a jiné komunikační programy na internetu, jsou chytrí a bystrí, veselí, těší se z maličkostí a nalézají alternativy, jak se vypořádat s obtížnou životní situací.

Pracovníků je nemnoho, jen 4,5 úvazku, finance shánějí, kde se dá, a přesto DebRA ČR lidem žijícím s EB a jejich rodinám nabízí zejména tyto služby: ambulanci a terénní služby sociálního pracovníka, výživové poradenství, zprostředkování kontaktu s Klinikým EB Centrem při FN Brno, organizování víkendových a týdenních pobytů pro lidi s EB a jejich rodiny, pořádání pravidelných konferencí o EB a získávání finančních prostředků pro potřeby jednotlivých lidí s EB. DebRA úzce spolupracuje s ostatními organizacemi ve světě (www.DEBRA-International.org).

Pravidelně vycházejí Noviny DebRA ČR a dle potřeb a požadavků pracovníci vytvářejí **informativní materiály** a manuály, upozorňují veřejnost na onemocnění EB, seznamují s aktivitami sdružení DebRA ČR a jak a komu pomáhá, co obnáší život s nemocí motýlích křídel, jak může každý člověk lidem s EB pomoci. Organizují různé benefiční akce, například golfový turnaj, každý rok udělují Ceny motýlích křídel, a vyjadřují tak poděkování a obdiv lidem s EB, jejich rodinám, odborníkům a partnerům organizace.

Od roku 2010 realizují zvláštní osvětovou kampaň „12 + 12“. Každý rok je nafocena kolekce s 12 osobnostmi české kultury a sportu, ve které je 12 fotek zobrazujících život s nemocí motýlích křídel. Kampaň v úzké spolupráci se sdružením DebRA realizuje jeho patronka herečka Jitka Čvančarová. Letos spočívá v tom, že se 12 osobností na fotografiích stalo patrony 12 pacientů s EB. Letošním tématem jsou lidé s EB, jejich prožitky, pocity, přání. Ty na fotografiích zosobňují tanečníci Baletu Národního divadla. Každá z fotografií tak nese nějaké významné poselství, symboliku. Fotografie Tomáše Kluse třeba vyjadřuje cit, lásku, schopnost milovat a být milován. Například Aneta Langerová má jako téma své fotografie přátelství, Jiří Bartoška naději nebo Dan Bárta jedinečnost. Všechny fotografiemi se vine obvaz. Jako symbolika svázanosti, omezení lidí s nemocí motýlích křídel, ale také jako symbol ochrany, jejich „druhé kůže“.

Zkratka: DebRA ČR
Sídlo organizace:
FN Brno, Černopolní 9, 613 00 Brno
Telefon: 773 628 299
E-mail:
alice.salamonova@debra-cz.org
Počet členů k 28. 3. 2013: 100
Představitel organizace:
Alice Salamonová, DiS.

Okénko do poraden NRZP ČR

Pomoc oběti metanolové kauzy

Na základě televizní reportáže jsme poskytli pomoc muži z Rychvaldu, který po požití závažného alkoholu s vysokým obsahem metanolu přišel o zrak. Muž potřebuje každodenní dopomoc při zvládnání většiny úkonů základních životních potřeb s výjimkou výkonu fyziologické potřeby a komunikace. Přesto mu nebyl přiznán příspěvek na péči ani provedeno sociální šetření.

Ze závěru MPSV vyplynulo, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který netrvá déle než rok, a proto není možné poskytnout příspěvek na péči,

průkaz ZTP/P ani příspěvek na mobilitu. Zdravotní stav není stabilizován a nebyla poskytnuta dostatečná doba na adaptaci na handicap.

Závěry lékařských zpráv však dokládaly, že nemůže dojít ke zlepšení smyslových funkcí, a tedy změně zdravotního stavu, neboť se jedná o totální ztrátu zrakových funkcí. Z těchto faktů lze tudíž vyvodit, že je možné předpokládat, že tento zdravotní stav bude trvat i nadále, čímž byl naplněn § 3 písm. c) zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách. Zároveň pak i po uplynutí doby jednoho roku nelze počítat s adap-

*Text: Markéta Dunděrová
Poradna NRZP ČR pro Moravskoslezský kraj*

tací na handicap v takovém rozsahu, aby to mohlo ovlivnit zvládnání základních životních potřeb klienta. V tomto duchu jsme klientovi poskytli pomoc při sepsání správních žalob.

Bohužel nepřiznání příspěvku na péči nebyl jediný problém, se kterým se náš nevidomý klient setkal.

Na ÚP v místě bydliště mu nebyla přijata žádost o průkaz ZTP/P s odůvodněním, že záleží na výsledku šetření ve vztahu k žádosti o příspěvek na péči. Záměrem, s nímž klient původně s žádostí o průkaz ZTP/P na úřad přišel, bylo získání

parkovacího znaku. V souvislosti s tímto problémem jsme rovněž podali klientovi adekvátní informace v souladu se zákonem č. 329/2011 Sb. §34 a doporučili, aby trval na převzetí žádosti na příslušném ÚP dle svého bydliště. Vzhledem k přístupu úřednice jsme klientovi sdělili také možnost podání stížnosti na chování úředníka dle § 175 správního řádu.

Překvapující pro nás bylo, kolik souvisejících problémů vyplynulo z původního do-

tazu k nepřiznání příspěvku na péči. Smutnou skutečností je, že dle našich zkušeností se s neúplnými a nepravdivými informacemi ze strany pracovníků ÚP setkávají naši klienti poměrně často a v důsledku toho dojde k poškození jejich práv a zájmů.

Proto doporučujeme všem klientům, aby si informace ověřovali i v jiných institucích, např. v poradnách NRZP ČR.

Současně nás tato situace utvrdila v tom, že naše reakce na reportáž byla nejen

na místě vzhledem k možnosti podání správní žaloby, o které všeobecně klienti nemají povědomí, ale také vzhledem k potřebě pomoci klientovi řešit další související problémy v jeho nelehké životní situaci.

Rovněž jsme byli rádi, že ze strany České televize byl zájem o řešení situace a natočila reportáž, protože takto zdravotně postižených osob v důsledku metanolové kauzy je v Moravskoslezském kraji více.

Výhody a slevy pro osoby se zdravotním postižením

Text: Eliška Škrancová

Poradna NRZP ČR pro Jihomoravský kraj

Osoby se zdravotním postižením, především držitelé průkazů ZTP a ZTP/P, případně osoby pobírající příspěvek na péči ve II. a vyšším stupni, mohou mimo jiné využít tyto slevy a výhody:

Sleva na telefon

Poskytování slev na telefon upravuje nařízení vlády č. 109/2008 Sb., o podmínkách poskytování zvláštních cen veřejně dostupné telefonní služby.

Nárok na slevu 200 Kč/měsíc na telefonování má

- držitel průkazu ZTP z důvodu úplné nebo praktické hluchoty,
- držitel průkazu ZTP/P,
- osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost) nebo, jde-li o nezletilou osobu, účastník, který o ni osobně pečuje,
- účastník, který vychovává nebo osobně pečuje o nezletilou osobu, která mu byla svěřena do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu a která je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P.

Operátoři nabízejí svým zákazníkům spadajícím do těchto skupin speciální tarify. **Příspěvek je možné využít na pevnou i mobilní linku.** Příspěvek nelze čerpat, pokud u mobilního telefonu využíváte pouze dobíjecí karty. Jestliže je žadatel o zvýhodněný tarif nezletilý, má na zřízení zvýhodněného tarifu nárok osoba, která je jeho zákonným zástupcem.

Zkontaktujte v první řadě svého operátora, jeho pracovníci vám řeknou, jaké doklady od Vás potřebují, a seznámí vás se svojí nabídkou. Zpravidla platí, že **je výhodnější kontaktovat operátora přes telefon**

než přímo osobně v prodejně, můžete vyjednat lepší podmínky – výhodnější tarif.

Úřad práce příspěvek nevyplácí, dostanete ho od operátora prostřednictvím slevy, ÚP hraje pouze tu roli, že vám případně vydá potřebné potvrzení.

Sleva a výhody poskytované Českými drahami

Osoby těžce postižené na zdraví, kterým byly v ČR poskytnuty výhody podle zvláštních předpisů a jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP/P, mají nárok na přepravu ve 2. vozové třídě za zvláštní jízdné dle platného ceníku Českých drah.

Držitelé průkazů ZTP a ZTP/P mají nárok **na slevu ve výši 75 % jízdného**, pokud si zakoupí **In-kartu**, opravňuje je k uplatňování **75 % slevy na zákaznické jízdné**. Slevu lze čerpat i při nákupu jízdenek přes internet.

Držitel průkazu ZTP/P má kromě nároku na zvláštní jízdné ještě nárok na:

1. bezplatnou přepravu svého průvodce ve 2. vozové třídě, a to i tehdy, uplatňuje-li držitel průkazu ZTP/P jiné jízdné; průvodcem nevidomého může být i vodící pes,
2. bezplatnou přepravu jednoho vozíku pro invalidy jako cestovní zavazadlo nebo spoluzavazadlo,
3. bezplatnou přepravu dětského kočárku jako cestovní zavazadlo nebo spoluzavazadlo, je-li držitelem průkazu ZTP/P dítě.

Funkci průvodce držitele průkazu ZTP/P nemůže zastávat jiný držitel průkazu ZTP/P a s výjimkou průvodce nevidomého ani dítě mladší 10 let.

Průvodce držitele průkazu ZTP/P zaplatí při použití 1. vozové třídy rozdíl

mezi obyčejným nebo zákaznickým jízdným 1. a 2. vozové třídy podle nároku držitele průkazu ZTP/P. Pokud je sám držitelem In-karty, zaplatí rozdíl mezi zákaznickým jízdným 1. a 2. vozové třídy. Vodící pes nevidomého se přepraví bezplatně i v 1. vozové třídě.

Při použití 2. vozové třídy vlaku SuperCity zaplatí držitel průkazu ZTP, ZTP/P zvláštní jízdné dle ceníku ČD, při použití 1. vozové třídy obyčejné jízdné SuperCity dle ceníku ČD. Průvodce držitele průkazu ZTP/P je povinen zaplatit při použití vlaku SC v 1. a 2. vozové třídě cenu místenky SC dle ceníku ČD.

Držitelé průkazů ZTP a ZTP/P mají nárok na **zakoupení jízdního dokladu (jízdenky) ve vlaku i při nástupu v „obsazené“ stanici bez manipulační přírážky**. Jízdenku lze tedy zakoupit u průvodčího za hotové i „předplacenou“ In-kartou.

U vlaků kategorie SC s povinnou rezervací místa tuto službu pochopitelně využít nelze.

Zvláštní jízdné pro rodiče zdravotně postižených dětí

Rodič či pečující osoba dítěte, které je držitelem průkazu ZTP/P a pravidelně dojíždí do speciálního školského, zdravotnického či sociálního zařízení, může pro cestu z domu do zařízení či ze zařízení domů, kdy jede bez dítěte, využít **speciální slevu na jízdném, a to ve výši 50 % obyčejného jízdného**. Pro uplatnění slevy je třeba doložit potvrzení se speciálního zařízení, které dítě navštěvuje. ♡

Futsal pro nevidomé již zapustil v České republice kořeny

Text: Vladimír Vaďura
Foto: Tomáš Hejl

Fotbal je nejrozšířenějším sportem na světě. Hrají ho lidé na všech kontinentech, bez rozdílu věku, pohlaví či náboženství. Není proto divu, že krásy tohoto výsostně kolektivního sportu chtěli na vlastní kůži zažít i sportovci se zrakovým postižením.

První pokusy o adaptaci fotbalu pro hráče s postižením zraku se uskutečnily přibližně v polovině 20. století v Brazílii a Španělsku. Od prvního turnaje uspořádaného v roce 1974 v Brazílii uběhlo dalších dvacet let, než byla v roce 1994 oficiálně schválena pravidla fotbalu pro nevidomé. Mezinárodní asociace nevidomých sportovců při jejich tvorbě vycházela z pravidel standardního futsalu, tedy sálového fotbalu. Zatím posledním milníkem ve vývoji tohoto sportu byl rok 2004, kdy se fotbal pro nevidomé stal paralympijským sportem.

Jaká jsou tedy specifika tohoto sportu? Asi vás nepřekvapí, že míč musí být ozvučen, jako v každém jiném sportu pro zrakově postižené. Technika vedení míče je zcela jiná než u vidících – hráči si jej přihrávají z levé nohy na pravou a zpět a snaží se jej dopravit do branky.

Stejně jako ve futsale je tým tvořen čtyřmi hráči v poli a brankářem. Ten jako jediný vidí, nesmí však opustit brankoviště, které sahá od branky pouze metr na každou stranu a dopředu. V realu je tak jeho role omezena na snahu zabránit střelám v cestě do sítě, výhozy míče a udílení instrukcí hráčům v poli.

Fungující komunikace je pro orientaci hráčů klíčová – jak mezi hráči samotnými, tak s dalšími vidícími členy týmu (trenér a navigátor za brankou soupeře). V orientaci pomáhají rovněž mantinely, jimiž je hřiště ohraničeno na postranních čarách.

Tým soupeře se snaží protihráči v postupu zabránit a míč získat. Základním pravidlem je povinnost vyslovovat zřetelně a včas slovo „voy“ (ze španělského jdu) vždy, když se hráč pokouší získat míč pod svou kontrolu. „V zápalu hry na to zapomenete snadno, takže hrozí nepříjemné srážky,“ říká brněnský hráč Jiří Fenz. „Futsal je totiž poměrně rychlý a tvrdý sport.“

Počátky futsalu pro nevidomé v Česku jsou spjaty s workshopem brazilského trenéra Gabriela Mayra v Olomouci v červnu 2008. V té době byl už futsal pro nevidomé rozšířen po celé Evropě. Již na podzim téhož roku si mohli fotbal pro nevidomé zapsat jako sportovní aktivitu studenti Masarykovy univerzity. Fakt, že brněnští hráči v té době postrádali české soupeře, je zavedl na čtyřdenní soustředění do Velké Británie, kde odehráli svůj vůbec první zápas. Tento zážitek je inspiroval k založení prvního českého týmu Avoy MU Brno v roce 2009. Pražští nevidomí sportovci na sebe nenechali dlouho čekat a téhož roku založili tým BFC Praha, čímž byly položeny základy ke vzniku české ligy fotbalu pro nevidomé.

Kromě pravidelných ligových utkání pořádá Masarykova univerzita četná vícedenní soustředění; hned za první z nich, pořádané ve spolupráci s kolegy z Worcesteru,

získala ocenění Nejlepší „disabled“ akce roku 2009, udělené Českomoravským fotbalovým svazem. Čeští hráči se zúčastnili několika mezinárodních turnajů, za úspěch lze považovat získání bronzových medailí z turnaje ve Stuttgartu v roce 2011, stříbro pro Avoy MU Brno z Chemnitzu 2012 a bronz z následujícího ročníku téže akce. V paralympijském roce 2012 získal český národní tým nevidomých fotbalistů pozvání na dvoudenní soustředění reprezentativního týmu Francie.

Příležitost vidět tento ojedinělý kolektivní sport máte 25. – 26. května na Bučovicích

Blind Football Cup 2013, pořádaném Avoy MU Brno. Mimořádný zážitek slibují především zápasy čtyřnásobného vítěze brazilské ligy, týmu ICB – Bahia. Účast přislíbily také britský Worcester BFC, St. Pauli Hamburg a MTV Stuttgart z Německa a oba české týmy. ♡

Počátky futsalu pro nevidomé v Česku jsou spjaty s workshopem brazilského trenéra Gabriela Mayra v Olomouci v červnu 2008. V té době byl už futsal pro nevidomé rozšířen po celé Evropě. Na podzim téhož roku si mohli fotbal pro nevidomé zapsat jako sportovní aktivitu studenti Masarykovy univerzity.

Aktuální nabídka vzdělávacích kurzů pro sociální pracovníky a pracovníky v sociálních službách akreditovaných u MPSV ČR

Text: Šárka Žežulková

NRZP ČR nabízí vzdělávací program, který umožňuje poskytovatelům sociálních služeb naplnit povinnost odborného vzdělávání svých pracovníků, a to v minimálním rozsahu 24 hodin ročně.

Kurzy zahrnují nejnovější legislativu platnou od roku 2012.

Sociální služba základní a odborné sociální poradenství pro osoby se zdravotním postižením a pečující osoby

Termín kurzu:	16.5.2013
Číslo kurzu:	5520
Lektor:	PhDr. Libor Novosád, Ph.D.
Akreditace MPSV ČR:	2011/0673 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava poradenství, vymezení služby; příklady rizikových situací v poradenství; cílové skupiny poradenství; typy poradenských služeb v pomáhajících profesích.

Zdravotnické právo pro pracovníky v sociálních službách

Termín kurzu:	23.5.2013
Číslo kurzu:	5521
Lektor:	JUDr. Ondřej Dostál, Ph.D., LL.M.
Akreditace MPSV ČR:	2012/0074 – PC/SP/VP/PP
Obsah kurzu:	Úvod do zdravotnického práva v ČR; právní regulace poskytování zdravotní péče; ochrana osobních údajů při poskytování zdravotní péče; aktuální legislativa v oblasti zdravotnického práva.

Specifika komunikace s klienty se zrakovým postižením

Termín kurzu:	30.5.2013
Číslo kurzu:	5513
Lektor:	Mgr. Monika Heczková
Akreditace MPSV ČR:	2011/0667 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Terminologie, typy a stupně zrakového postižení; vliv zrakového postižení na oblast komunikace; prostorová orientace a samostatný pohyb; hlavní zásady a techniky správného doprovázení; kompenzační pomůcky.

Specifika komunikace s klienty s tělesným postižením

Termín kurzu:	6.6.2013
Číslo kurzu:	5515
Lektor:	Bc. Václav Krása
Akreditace MPSV ČR:	2011/0669 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Terminologie a typy tělesného postižení; vliv tělesného postižení na oblast komunikace; architektonické bariéry a jejich typy; kompenzační a rehabilitační pomůcky.

Úvod do zákona o sociálních službách

Termín kurzu:	13.6.2013
Číslo kurzu:	5501
Lektor:	Ing. Jana Hrdá
Akreditace MPSV ČR:	2011/0655 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Základní charakteristika a definice pojmů zákona o sociálních službách; příspěvek na péči; řízení o příspěvku na péči; sociální služby.

Úvod do problematiky standardů kvality v sociálních službách

Termín kurzu:	20.6.2013
Číslo kurzu:	5503
Lektor:	Ing. Jana Hrdá
Akreditace MPSV ČR:	011/0657 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Vznik standardů, důležité pojmy, základní zásady, tvorba pravidel, vztah standardů a praxe, dopady; obsah standardů č. 1, 2, 6, 7, 15 a 8, 11, 12, 13, 14; obsah standardů č. 3, 4, 5 a 9, 10.

Systém sociálních služeb pro osoby se zdravotním postižením

Termín kurzu:	27.6.2013
Číslo kurzu:	5504
Lektor:	Mgr. Markéta Outratová
Akreditace MPSV ČR:	2011/0658 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava a definice základních pojmů; financování sociálních služeb; povinnosti poskytovatelů sociálních služeb; smlouvy o poskytování sociálních služeb; klasifikace sociálních služeb; sociální služby pro osoby se zdravotním postižením, příklady poskytovatelů.

Specifika komunikace s klienty se zdravotním postižením

Termín kurzu:	4.7.2013
Číslo kurzu:	5513
Lektor:	Mgr. Monika Heczková
Akreditace MPSV ČR:	2011/0667 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Terminologie, typy a stupně zrakového postižení; vliv zrakového postižení na oblast komunikace; prostorová orientace a samostatný pohyb; hlavní zásady a techniky správného doprovázení; kompenzační pomůcky.

Zdravotnické právo pro pracovníky v sociálních službách

Termín kurzu:	11.7.2013
Číslo kurzu:	5521
Lektor:	JUDr. Ondřej Dostál, Ph.D., LL.M.
Akreditace MPSV ČR:	2012/0074 – PC/SP/VP/PP
Obsah kurzu:	Úvod do zdravotnického práva v ČR; právní regulace poskytování zdravotní péče; ochrana osobních údajů při poskytování zdravotní péče; aktuální legislativa v oblasti zdravotnického práva.

Zaměstnávání osob se zdravotním postižením

Termín kurzu:	16.7.2013
Číslo kurzu:	5508
Lektor:	JUDr. Jan Hutař
Akreditace MPSV ČR:	2011/0662 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava a definice základních pojmů; příspěvky pro zaměstnavatele od úřadu práce; úřad práce; podnikání osob se zdravotním postižením; služby v oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

Sociální služba osobní asistence

Termín kurzu:	25.7.2013
Číslo kurzu:	5518
Lektor:	Ing. Jana Hrdá
Akreditace MPSV ČR:	2011/0671 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Základní vymezení; legislativní úprava; poskytování osobní asistence; psychosociální aspekty.

Sociální služba základní a odborné poradenství pro osoby se zdravotním postižením a pečující osoby

Termín kurzu:	1.8.2013
Číslo kurzu:	5520
Lektor:	PhDr. Libor Novosád, Ph.D.
Akreditace MPSV ČR:	2011/0673 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava poradenství, vymezení služby; příklady rizikových situací v poradenství; cílové skupiny poradenství; typy poradenských služeb v pomáhajících profesích.

Specifika komunikace s klienty se sluchovým postižením

Termín kurzu:	8.8.2013
Číslo kurzu:	5512
Lektor:	Mgr. Jitka Morávková
Akreditace MPSV ČR:	2011/0666 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Terminologie, typy a stupně sluchového postižení; formy komunikace; komunikační preference v závislosti na stupni a době vzniku postižení sluchu; specifické podmínky pro úspěšnou komunikaci; kompenzační pomůcky.

Sociálně právní aspekty vzdělávání osob se zdravotním postižením	
Termín kurzu:	15.8.2013
Číslo kurzu:	5517
Lektor:	Mgr. Markéta Outratová
Akreditace MPSV ČR:	2011/1011 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava; definice základních pojmů; formy vzdělávání; typy speciálních škol; volba vhodné školy; volba povolání.

Úvod do psychologie handicapu	
Termín kurzu:	22.8.2013
Číslo kurzu:	5519
Lektor:	PhDr. Libor Novosád, Ph.D.
Akreditace MPSV ČR:	2011/0672 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Základní pojmy a předmět psychologie handicapu; zdravotní postižení jako náročná životní situace; vliv zdravotního postižení dítěte na rodičovské chování a duševní rovnováhu pečujících osob; nejčastější příčiny psychologické intervence a podpory.

Odstraňování architektonických a dopravních bariér	
Termín kurzu:	29.8.2013
Číslo kurzu:	5516
Lektor:	Ing. Dagmar Lanzová
Akreditace MPSV ČR:	2011/0670 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava; základní pojmy; skupiny osob se zdravotním postižením a požadavky na přístupnost prostředí; typy architektonických bariér; problematika bydlení osob se zdravotním postižením.

Sociální služba osobní asistence	
Termín kurzu:	5.9.2013
Číslo kurzu:	5518
Lektor:	Ing. Jana Hrdá
Akreditace MPSV ČR:	2011/0671 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Základní vymezení; legislativní úprava; poskytování osobní asistence; psychosociální aspekty.

Systém sociálních služeb pro osoby se zdravotním postižením	
Termín kurzu:	12.9.2013
Číslo kurzu:	5504
Lektor:	Mgr. Markéta Outratová
Akreditace MPSV ČR:	2011/0658 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava a definice základních pojmů; financování sociálních služeb; povinnosti poskytovatelů sociálních služeb; smlouvy o poskytování sociálních služeb; klasifikace sociálních služeb; sociální služby pro osoby se zdravotním postižením, příklady poskytovatelů.

info

Zsah každého kurzu je 5 vyučovacíh hodin a je určen pro 10 až 15 účastníků. Cena za kurz je 1100 Kč, pro členy NRZP ČR pouze 850 Kč.
Místo konání: NRZP ČR, Partyzánská 7, Praha 7 – Holešovice
Začátek kurzu: 9:00 (kurzy Ing. Jany Hrdé od 10:00)

Způsobilost k právním úkonům	
Termín kurzu:	19.9.2013
Číslo kurzu:	5510
Lektor:	Mgr. Radka Pešlová
Akreditace MPSV ČR:	2011/0664 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Základní pojmy; právní subjektivita; delikttní způsobilost; právní způsobilost.

Systém státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi	
Termín kurzu:	24.9.2013
Číslo kurzu:	5506
Lektor:	JUDr. Jan Hutař
Akreditace MPSV ČR:	2011/0660 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Karta sociálních systémů a její funkce z hlediska zákonů ČR; povinnosti příjemce sociálních dávek vzhledem k zavedení karty sociálních systémů; převzetí karty sociálních systémů u imobilních občanů a občanů zbavených způsobilosti k právním úkonům; výkon exekuce a karta sociálních systémů; systém kontroly finančních transakcí u sKarty; životní a existenční minimum; státní sociální podpora; dávky státní sociální podpory; pomoc v hmotné nouzi; dávky pomoci v hmotné nouzi.

Příspěvek na péči	
Termín kurzu:	1.10.2013
Číslo kurzu:	5502
Lektor:	JUDr. Jan Hutař
Akreditace MPSV ČR:	2011/0656 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava a definice základních pojmů; příspěvek na péči; řízení o příspěvku; pečující osoby; karta sociálních systémů a její funkce z hlediska zákonů ČR; povinnosti příjemce peněžitých dávek vzhledem k zavedení karty sociálních systémů; převzetí karty sociálních systémů u imobilních občanů a občanů zbavených způsobilosti k právním úkonům; karta sociálních systémů a osoby mladší 18 let; systém kontroly finančních transakcí u sKarty; legislativní úprava a definice základních pojmů; mimořádné výhody; další souvislosti s mimořádnými výhodami; příspěvky pro těžce zdravotně postižené občany.

Základy pracovního práva pro praxi v sociální oblasti	
Termín kurzu:	10.10.2013
Číslo kurzu:	5509
Lektor:	Mgr. Radka Pešlová
Akreditace MPSV ČR:	2011/0663 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Základní pojmy; pracovní poměr; dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr; pracovní doba; oceňování; souvztažnost k pracovnímu právu; výpočet čisté mzdy, odvody, daně, slevy na dani.

Důchodové a nemocenské pojištění	
Termín kurzu:	15.10.2013
Číslo kurzu:	5505
Lektor:	JUDr. Jan Hutař
Akreditace MPSV ČR:	2011/0659 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Legislativní úprava a základní pojmy důchodového pojištění; důchody; změny v důchodovém pojištění od roku 2010; nemocenské pojištění.

Úvod do správního řádu pro praxi v sociálních službách	
Termín kurzu:	24.10.2013
Číslo kurzu:	5511
Lektor:	Mgr. Radka Pešlová
Akreditace MPSV ČR:	2011/0665 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Působnost správního řádu a základní zásady správních činností; příslušnost správních orgánů, úřední osoba, oprávněná úřední osoba, vyloučení pro podjatost; úkony správního orgánu; vedení řízení; účastníci řízení; řízení.

Mimořádné výhody a příspěvky pro osoby se zdravotním postižením	
Termín kurzu:	29.10.2013
Číslo kurzu:	5507
Lektor:	JUDr. Jan Hutař
Akreditace MPSV ČR:	2011/0661 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Karta sociálních systémů a její funkce z hlediska zákonů ČR; povinnosti příjemce peněžitých dávek vzhledem k zavedení karty sociálních systémů; převzetí karty sociálních systémů u imobilních občanů a občanů zbavených způsobilosti k právním úkonům; karta sociálních systémů a osoby mladší 18 let; systém kontroly finančních transakcí u sKarty; souběh sKarty a průkazů mimořádných výhod; legislativní úprava a definice základních pojmů; mimořádné výhody; další souvislosti s mimořádnými výhodami; příspěvky pro těžce zdravotně postižené občany.

Specifika komunikace s hluchoslepy klienty	
Termín kurzu:	31.10.2013
Číslo kurzu:	5514
Lektor:	Ota Pačesová
Akreditace MPSV ČR:	2011/0668 – PC/SP/PP
Obsah kurzu:	Terminologie a definice hluchoslepoty; stupně a typy kombinovaného postižení; formy komunikace; hlavní zásady a podmínky úspěšné komunikace; hlavní zásady a techniky správného doprovázení; kompenzační pomůcky.

Chcete zdarma dostávat MOSTY Časopis pro integraci přímo do poštovní schránky?

1 Napište na adresu NRZP ČR,
Partyzánská 7, 170 00 Praha 7
nebo na e-mail m.dvorak@nrzp.cz.

2 Ve své objednávce uveďte kontaktní
adresu, na kterou ho chcete posílat,
a souhlas s jeho zasláním.

3 Časopis vychází pětkrát ročně,
bude Vám zasílán zdarma
prostřednictvím České pošty, s.p.

Nabídka platí pro osoby se zdravotním postižením,
jejich rodinné příslušníky a organizace osob
se zdravotním postižením a je platná pro rok 2013.

Národní rada osob se zdravotním postižením ČR je organizací s celostátní působností. Základním cílem její činnosti je obhajoba, prosazování a naplňování práv, zájmů a potřeb osob se zdravotním postižením, a to bez ohledu na druh, věk a rozsah zdravotního postižení.

Kontakty:

NRZP ČR
Partyzánská 7, 170 00 Praha 7
www.nrzp.cz, e-mail: nrzpcr@nrzp.cz
tel.: 266 753 421

Poradna Národní rady osob se zdravotním postižením ČR (bezplatná poradna)

Partyzánská 7, 170 00 Praha 7
tel.: 266 753 427, fax: 266 753 431
e-mail: poradnanrzp@nrzp.cz
SMS linka pro neslyšící: 736 105 585

Konzultační hodiny

Pondělí	9.00 – 12.00	13.00 – 16.30
Středa	9.00 – 12.00	13.00 – 17.00
Pátek	9.00 – 11.00	

Poradny NRZP ČR v regionech (bezplatné poradny)

Prostřednictvím sítě regionálních
Poraden NRZP ČR.
Adresář na www.nrzp.cz
e-poradna: www.poradnazp.cz
Info o kontaktech na poradny: 266 753 427

Podpora zaměstnávání OZP

Prostřednictvím specializovaného webu
www.praceprozp.cz.

Sbírkový účet NRZP ČR

Schváleno MHMP č. MHMP/1179805/2011

Sbírka je určena na financování těchto aktivit:

- Informovanost osob se zdravotním postižením o možnosti získání euroklíče.
- Informovanost o místech osázených eurozámky.
- Nákup klíčů pro osoby se zdravotním postižením.
- Podpora poradenství NRZP ČR.

Sbírkový účet číslo: 248896031/0300

Všem dárcům předem děkujeme.

Vydavatel: Národní rada osob se zdravotním postižením ČR, Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7, tel.: +420 266 753 421, e-mail: nrzpcr@nrzp.cz. • **Odpovědný redaktor:** Jan Khol (khol@seznam.cz). • **Redakční okruh:** Václav Krása (v.krasa@nrzp.cz), Patrik Nacher (patrik.nacher@seznam.cz), Jan Hutař (j.hutar@nrzp.cz), Jana Hrdá (janahrda@centrum.cz), Michal Dvořák (m.dvorak@nrzp.cz). • **Vydávání** povoleno Ministerstvem kultury ČR, zapsáno do evidence periodického tisku pod číslem MK ČR E 13338. Vydáváno za finanční podpory Úřadu vlády České republiky. • **NEPRODEJNÉ.** Zveřejněné názory nemusejí být v souladu s míněním redakce, ručí za ně autoři článků. • 2. číslo vychází 30. dubna 2013. Foto na obálce: ČTK/Taneček David.

Partneři časopisu

Úřad vlády ČR

Nakladatelství
UMÚN

Jméno a příjmení

Adresa

Kontakt (telefon, e-mail)

Vyplněný dotazník s kopií dokladu prokazujícím, že jste osoba s hendikepem, nám zašlete na adresu **CAR CLUB s.r.o., Lánovská 633, 54301 Vrchlabí** a my Vám obratem zašleme zdarma kartu Handy Card. Karty lze již nyní předobjednat, v distribuci budou od 1.1.2013.

„Souhlasím se zpracováním výše uvedených osobních údajů v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v rozsahu nezbytném pro poskytování informací o výhodách pro držitele karet Handy Card.“

Podpis.....

Karta Handy Card pro hendikepované zdarma

S kartou Handy Card získáte slevu 40 % na všechna pojištění od České pojišťovny

Karta Handy Card nabízí celou řadu výhod, poskytovaných partnery projektu Handy Card v oblastech: mobilita, finance, pojištění, kompenzační pomůcky, komunikace, handy oblečení, volnočasové aktivity, cestování a další.

Více informací najdete na www.carclub.cz.

Zákaznické centrum tel.: 739 306 714, e-mail: info@carclub.cz

Generální partner

**ČESKÁ
POJIŠŤOVNA**

METROPOLITNÍ UNIVERZITA PRAHA 10 LET ŠKOLOU BEZ BARIÉR

STUDIUM PRO OSOBY
S POHYBOVÝM POSTIŽENÍM

Absolvent MUP
David Drahonínský

Stříbro v lukostřelbě
Paralympiáda Londýn 2012

www.mup.cz

